

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

INDEPENDENT LITHUANIA

Redaktorius Jonas Kardelis

Redaguojama bendradarbiaujant Redakcinei Kolegijai.
7722 George Str., Ville Lasalle, Montreal, P. Q., Canada
Telefonas: HEmlock 7920.

Prenumerata metams:	Yearly Subscription Rates:
Kanadoje	\$ 5.00
Amerika ir P. Amerika \$ 5.50	America & S. America \$ 5.50
Visur kitur	\$ 6.00
Teksto eilutė	ct. 0.15
Adresų pakeitimas 25 ct.	(su prenumerata arba sm. pašto ž.)
Ilgalaikiai skelbimai, pagal susitarimą, gauna nuolaidų.	

Rimtas žodis skaitytojams

Kanados lietuvių spaudos būstis, kaip žinoma, visą laiką yra sunki. Ypač demokratinės spaudos, kuri laikosi teisėtumo, tolerancijos ir sąžinės laisvės principų. Greičiau žmonės supranta kraštutinius, kurie savo nusistatymus formuluoja kirvinių kirstinai, nesitaikydami visų tautiečių reikalus derinti į bendrą darnią visumą, nesiekdami jų suvesti į vieną tautinę šeimą. Tas tikslas ne visiems aiškus, ypač kad jis priešingų visai tem domas, jaukiamas, painiojamas. Ši aplinkybė tautinės — patriotinės spaudos būseną sunkina.

Paskutiniu metu spaudos būseną ypač sunkina Kanadoje žymiai išaugęs visko brangimas. Kainos viskam pakilo ir dar nesistabilizuoja, dar tebe kyla. Kanados kompanijos nuo liepos 1 dienos pakėlė popieriaus kainas, dažų kainas; paštas jau anksčiau pakėlė pašto tarifus. Šių faktų akivaizdoje Amerikos lietuvių spauda jau prieš kurį laiką pakėlė laikraščių prenumeratos kainas.

Mūsų būsena šiuo atveju yra dar sunkesnė, nes mums tenka kurtis. Ligšiol mes dar gyvename avansiniu kapitalu; kaip sakant — „Nepriklausoma Lietuva“, neturėdama pradinio kapitalo, turėjo eiti barginama. Ir ligšiol tas palikimas jai slegia. Prie to prisidėjo namų statyba, kuri pareikalavo specialių išlaidų. Tokiu būdu sunkumų našta dar padidėjo. Visi ta vertė mus kreišti į Gerbiamus Skaitytojus šiuo rimtu žodžiu ir prašyti skubios pagalbos:

1. „Nepriklausomos Lietuvos“ leidimo kalkuliacija verčia kelti prenumeratos kainą. Ne mes pirmieji ją keliamo. Tai daryti verčia jau susidariusi ekonominė konjunktūra, kuri veikia tarptautiniai įvykiai.

Turime viltes, kad vieno dario skirtumas nesudarys mūsų brangiems Skaitytojams bent kiek rimčiau jaučiamo skirtumo, ypač, kad daugumas per paskutinius laikus yra jau gavę darbo atlyginimų padidimus, nes, kylant kainoms, daugumas įmonių-biznisių padidino darbo atlyginimus.

Prenumeratos kainos pakilimas pradedamas nuo liepos 1 dienos, nuo pusmečio pradžios. Tiems, prenumeratoriams, kurie prenumeratą apsimokėjo, tas nesudaro jokių naujų žygių bei formalumų, nes tiksliai prenumerata kiek anksčiau išsibaigė.

2. Atsižvelgiant į visus pagrindinius dėl susidarantių padidintų išlaidų, tautiečius, kurie dar nėra atsilyginę už laikraštį, mes maloniai prašome tai padaryti juo skubiau. Kad nereikėtų gaišti su formaliomis, išperkant ar tai pašto perliadas ar banko čekius (kam nesudaro sunkumo, tai bus geriausia), galima pinigų dėti į voką ir paprastu laišku juos

siųsti „Nepriklausomos Lietuvos“ administracijai (adresu: 7722 George Street, Ville Lasalle, Montreal, P. Q., Canada).

3. Ypatingas mūsų prašymas kreipiamas į Bendradarbius — Platintojus.

Kanadoje turime jau per 20.000 lietuvių. Be to, „Nepriklausoma Lietuva“ prenumeruoja daugelis lietuvių kituose kraštuose, ypač gi daugelis Jungtinės Amerikos Valstijose. O bet gi ir Kanados lietuvių toli gražu ne visi prenumeruoja ne tiksliai „NL“, bet ir kitus lietuviškus laikraščius. Vis dar tebelieka siekimu sudaryti 5.000 prenumeratorių. Montrealy, kuris sakosi turintis bent nemažiau kaip 8.000 lietuvių, vis tebelieka dar neatsiestu 2.000 prenumeratorių tikslas.

Atsižvelgiant į visas aplinkybes, KLCT ryžtasi imtis akcijos sudaryti kiekvienoje lietuvių kolonijoje „Nepriklausomos Lietuvos“ Bičiulių Būrelius. Šiokia, o, gal, kiek ir kitokia forma sudaryti būrelius prašomi imtis iniciatyvos mūsų mieli Platintojai. Kur jų iniciatyva nepasireikštų, maloniai prašomi atskirti iniciatoriai bei KLT skyriai sutelkti Bičiulių būrelius.

Būrelių tikslas: tuojau imtis iniciatyvos atkurti visus tautiečius, geriausia — jų butuose ir paprašyti juos užsiprenumeruoti „Nepriklausomą Lietuvą“. Didesniuose miestuose, kaip Montrealis, Torontas, Hamiltonas, kur yra dideli plotai ir daug gyventojų, visame miestame būrelio narių pasidalinamas rajonais, gatvėmis ir veikiama taip, kad neliktų nė vieno namo, ne vieno tautiečio, kuriam nebūtų pasiūlyta užsiprenumeruoti „Nepriklausomą Lietuvą“.

Šios iniciatyvos prašome pareikšti ir JAV tautiečius — „NL“ bičiulius.

Visus iniciatorius apie susibūrimus maloniai prašome pranešti redakcijai, prie kurios yra susidaręs centrinis „Nepriklausomos Lietuvos“ Bičiulių Būrelis.

Visi sutelktomis geros valios tautiečių — patriotų lietuviškomis jėgomis sudarykime bent 5.000 „Nepriklausomos Lietuvos“ skaitytojų, — tada nesunku bus kalbėti apie žymesnį lakiraščio patobulinimą ir perorganizavimą į dienraštį, kurio mintį GG Skaitytojai ypač pabrėžė „NL“ dešimtmėsio sukaktuvių proga ir kurio mintis turi labai rimtą KLCT paramą.

Iniciatorius ir „NL“ Bičiulių Būrelius mes pasiryžę galimai geriau išreklamuoti ir norime su jais turėti juo glaudžiausią kontaktą.

Juo skubiau bus tai padaryta, juo bus geriau. KLCT Spaudos ir Informacijos Skyrius.

Liepos 1-ji ir 4-ji

Kanada ir Jungtinės Amerikos Valstijos — kaimyninės valstybės ir graži sutapimu — kaimyninės ir jų valstybinės šventės: Kanada Dominijos dieną švenčia liepos 1 dieną ir Jungtinės Amerikos Valstijos nepriklausomybės šventę švenčia liepos 4 dieną.

Žmonijos keliai nužymėti komomis. Ir Kanados istorija taip pat. Čia kovos vyko ne tiksliai už valstybinį savaimingumą, bet ir tarp valstybių. Ir su didžiąja kaimyne — JAV — Kanada turėjo nesusipratimų ir kovų. Dominijos Diena yra vienas Kanados kovų tarpsnio pažymėjimas, nes tiksliai prieš 84 metus Britų parlamentas su darė vadinamąjį Britų Šiaurės Amerikos aktą — British North America Act. Ta data — 1867 metų liepos 1 d. — ir pažymima kaip Dominion Day.

Kanada, žiūrint to fakto, yra dar gana jauna valstybė, vos vieno žmogaus amžiaus. Tačiau ne tiksliai mums, bet visam pasauliui aišku, kad Kanada yra didelės ateities valstybė. Jos teritorija yra lygi visos Europos teritorijai. Jos turtai milžiniški ir visi dar neišaiškinti. Kraštas nespėja dar graibyti pačios jų grietinėlės. Kanada auga ir kyla milžiniškais tempais. Krašto apvaldymas, jo turtų racionalus išnaudojimas šiam kraštui teikia didžiules perspektyvas, milžinišką ateitį.

Mums, lietuviams, ne tiek svarbi Kanados istorinio etapo reikšmė, nes Kanada faktinai gyvuoja, vienu atveju, dar nenustatytą laikotarpį, o kitu — ji turi savo istoriją arti tūkstanties metų, kurių bėgyje buvo didelių kovų ateivių iš Europos už šio krašto užvaldymą, o vėliau šiųjų tarpusavių

ti, po to ramiai ir be triukšmo ėmėsi stiprinti savo branduolį tinklą.

Tiek ir ten, kur pabrėžiamas rezistencinis momentas, Santarvė neatneša naujų elementų: lietuvių tautos rezistencija, kaip minėjome, turi jau pilno dešimtmečio tradiciją. Ją turime tik išlaikyti ir nuolat veiksmams ir pastangoms gaivinti. Kaip gyvenimo patirtis rodo, toji tradicija po visą pasaulį išsiblaškiusiose tautiečiuose apsineša dulkėmis, o kartais ir visai sunyksta, betęsiant „kovą už gardesnę valgią šaukštą“.

Lietuvių Rezistencinė Santarvė tačiau atneša metodą mūsų kovinėms jėgoms organizuoti ir keletą svarbių principų jų sėkmei užtikrinti.

Pirma, — užtenka išsibars-tymo rezistenciniame darbe, užtenka „lydžio, gulties ir vėžio giesmės“. Atėjo metas lietuvių rezistentams visame pasaulyje glaudžiai susiburti į vieną stambią bendriją. Atėjo metas visiems kovinėms kovinėms lietuviams, ar jie būtų partiniai ar nepartiniai, pastatyti pirmon vieton kovą už Lietuvos laisvę, ir palikus nuošalyje tam tikrus ideologinius skirtumus (jie yra iš tikrųjų mažesni, nei manoma), jungtis pozytyviau bendradarbiaujant plotmėje. Mūsų junginys todėl ir turėjo būti pavadinamas — Lietuvių Rezistencinė Santarvė.

Antra, — pagrindines savo pajėgas turime skirti laisvės kovai, turėdami prieš akis tik patį kraštą. Šia kryptimi dirbančiųjų darbas ir diskreti akcija turi būti palengvinta ir su stiprinta. Ligi šiol tam trūkavo reikiamos visuomenės dėmesio. Tie tautiečiai, kurie dėl gyvenimo aplinkybių tuo tarpu negali prisidėti tiesiogiai

kovų, jaučiamų dar ir dabar, — bet mums svarbu, kad šis kraštas daugeliui lietuvių sudarė antrąją tėvynę, kuri juos priėmė ir globoja kaip tikra motina savo vaikus.

Kanada dėkingi ir tremtiniai, nes ji viena pirmųjų juos priėmė ir duoda jiems visas piliečių teises, nieku neišskirdama iš visų kitų tarpo. Už tai Kanadai reikia būti didžiai dėkingiems.

Lietuviai, kur jie bebūtų, negali nepagerbti ir Jungtinių Amerikos Valstybių šventės. Šiemet ta šventė minima ypatingai iškilingai, nes JAV švenčia 175 nepriklausomybės metus.

JAV, buvusi žmogaus ir Piliečio teisių lopšiu, ir šiandien yra ištikima tiems didiems principams. Kai kurios kitos valstybės lengvai pasiduoda komerciškoms skaičiavimams, už kuriuos gana lengvai perduoda idėjinius principus. Amerika, apimanti JAV ir Kanadą, tvirtiausiai laikosi kilniųjų principų. Jų demokratija yra remiama moralės ir teisės pagrindais. Tiems dalykams mes, lietuviai, esame labai jautrūs, nes mes už tuos principus, gal, daugiausiai kovojame ir dėl jų sielojamės. Todėl mes didžiai vertiname šių dviejų valstybių tvirtus moralinius — idėjinius pagrindus, kurie neparduodami už joks gėrybes.

Kuriuose kraštuose mes būtume, mes visada žiūrime ir žiūrėsime į Šiaurinės Amerikos kontinentą su dideliu žmoniškumo sentimentu ir visada linkėsime šioms valstybėms sėkmės ir gerbsime jų didžiulius siel principus, kurių dėka ir mūsų nelaimėn patekusi tėvynė — Lietuva — čia, kaip nie kur kitur, gauna visokeriopos atramos.

J. Kardelis.

niu darbu, gali ir privalo jaučiamai prisidėti savo apčiuopiamame ir pastovia medžiagi ne parama.

Trečia, — būdami ištikini, jog teisingumas reikalauja laisvės kovotojams krašte ir mūsų tautos branduoliui Tėvynę palikti teisę, nepriklausomybę atstačius, laisvai apsispręsti pagal naujas sąlygas dėl savo tvarkymosi ir ateities gyvenimo, mes atidėdami į paskutinę vietą diskusijas dėl pirmenybių ir „vyriausybinių politikos“ temų. Mes manome, kad ton vieton turime padėti didesnę dėmesį ir visuomeninę paramą Lietuvos Respublikos suverenumo tebesantiems teisėms atstovams užsienyje, nuoširdžiai su jais tartis ir glaudžiai bendradarbiauti.

Ketvirta, — veiksmo rezistencijos etikoje išaugusiai mūsų kartai Tėvynės didvyrių be roizmas ir daugeliu tremtinių bei išeivių dvasinis smulkėjimas ir medžiaginis egoizmas kelia didelį ir jau skaudų kont rastą. Rezistencijos tradicijos išlaikymas, idealizmo sužadimas, tikėjimo sustiprinimas, pasipriešinimas susmulkėjimui, defetizmui, nevilčiai ir apati-jai yra svarbiausi mūsų morali niai uždaviniai emigracinės visuomenės atžvilgiu.

Tikime, kad tiems uždaviniais vykdyti į Santarvę jungsis visi kovingi lietuviai“.

Šios programos akivaizdoje, kuo galima pateisinti VLIKo pasiskubinimą LRS pasmerkti?

APIE BŪTINUMĄ.

„Tremtis“ pasisakiusi, dėl būtinumo VLIKui susikalbėti su Mažosios Lietuvos lietuviams ir Lietuvos Diplomatais, toliau rašo apie kitus būtinumus:

„Yra ir daugiau klausimų, laukiančių neatidėliojamo išsprendimo. Atėjęs pats metas

DEL NESUSIPRATIMŲ.

7-me šio numerio puslapyje yra įdėti laiški redakcijai. Jie liečia bandų išaukto nesusipratimo baigimą.

Deja, nebe pirmą kartą tenka dėti rašinius, kurie liečia asmenis garbės klausimus. Tokių faktų mūsųose, deja, pasitaiko. Neseniai p. J. J. Juškaičio vedamame Klausimų ir atsakymų skyriuje buvo aiškini-mas, (kurio priežastis buvo taip pat gandų klausimas. Tokių nemalonių reiškių būta Ven-couvery ir kt.

Ir šiuo atveju, kuris išaiškintas skelbiamuose laiškuose, buvo pasireiškęs apgailestinas nesusipratimas, palietęs žinomas organizacijas atstovaujančius asmenis.

Tenka pasidžiaugti, kad nesusipratimas džentelmeniškai išsiaiškintas ir broliškai likviduotas. Bet reikia apgailestauti, kad vis dėlto ir šiam nesusipratimui priežastį davė gandai, ir negražų reiškinį. (r).

LIEPOS 31-OJI — PASKUTINĖ D. P. REGISTRACIJOS DIENA EMIGRACIJAI

D. P. įstatymas, duodąs teisę tremtiniais (D. P.) atvykti ir apsigyventi Amerikoje, pakeistas ta prasme, kad darbo ir buto garantijoms sudaryti terminas prailgintas vie-

konsoliduoti visas pozityvias pajėgas, galinčias duoti vykdo mąjam darbui didesnio našumo. Ir tai galima atsiekti, bet tik tuo atveju, kada bus atsi-sakyta siaurų ambicijų, kada iki šiol pasitaikę ir buvę jėgų eikvojimai oponento diskreditavimui bus pakeisti pozityvia pastanga suprasti darbo būtinumą, atsisakant noro pirmauti.

Stovint dešimties metų Lietuvos negailestingo naikinimo akystatoje ir artimos ateities perspektyvoje nematant duomenų, kad tasai naikinimas nesikartos, iš kitos pusės telkiant jėgas būsimam Lietuvos atstatymui, yra būtina visoms pozityvioms lietuviškomis pajėgoms koordinuoti savo darbą, kad ruoša ateičiai būtų spartesnė, o akcija Lietuvos byloje būtų stipresnė, negu kad iki šiol buvo“.

nam mėnesiui, t. y. iki šių metų liepos 31 d. imtinai. Jei kuris tremtinys, gyvenęs Vokietijoje, Austrijoje ar Italijoje neįsiregistruos vienoje iš organacijų, kurios rūpinasi tremtinių atgabenimu į Ameriką, BALF Centre ar pas BALF įgaliotinius Europoje iki 1951 m. liepos 31 d., nustoja visų teisių emigruoti į Jungtines Amerikos Valstijas pagal D. P. imigracijos įstatymą. Todėl atkreipiu visų tuose kraštuose gyvenančių ir dar neturinčių garantijos lietuvių dėmesį kuoskubiausiai užsiregistruoti emigracijai į Ameriką. Tas liečia tik tuos lietuvių tremtinius, kurie iki šiol neturi darbo ir buto garantijų iš Amerikos; kurie garantijas jau turi eigoje, tiems registruotis nereikia.

Po liepos 31 d. Amerikos konsulatuose vizų išdavimas tęsis iki šių metų pabaigos, bet vizos bus išduodamos iki liepos 31 d. įsiregistravusiems emigracijai į Ameriką tremtiniais.

Kan. prof. J. B. Končius, BALF Pirmininkas.

JUOKDARIAI...

Jie klausia, jie ir atsako.

Bolševikai, rašydami apie Baisųjį Birželį, patiekė idomių faktų, kuriuos čia pertiekiamo:

„Vilnis“ straipsnyje „Kur gi tie kankiniai?“ stato eilę klausimų ir įrodinėja, kad esą prasimanymas, kad Rusijos okupantai ką nors iš Lietuvos būtų išvežę, o tuo tarpu „Liaudies Balsas“... į tai atsako: „Dipukų spauda su dideliu triukšmu paminėjo išvežimus lietuvių.“

Jis, tačiau nutyli tą faktą, kad vokiečiai buvo išvežę dar daugiau: kad Jungtinės Valstijos buvo išvežusios iš va karinių valstijų apie 70.000 ja ponų; kad Kanada buvo išvežusi iš Britų Kolumbijos visus japonus.

ŠAIPUVA.

— Amerikoniška ugnis pradėjo sivilinti Stalinui ūsus Mask voje ir prašyta ją užgesinti.

Demokratinis pasaulis apdairiai ir atsargiai ruošiasi, ir žiūri, kad, begesinant, savų nagų neprisiviltų.

— Keturių vice-ministerių keturių mėnesių konferencija Paryžiuje pasibaigė. Buvo dūda Vilniui. Kad ir buvo — nedūdavo.

— Pasirodo, Amerikos komunistų vadų kūnai bus surinkti kalėjimuose, o protas su-

Sąjungininkai buvo okupavę Iraną, visą Šiaurės Afriką.

Karo metu buvo daug negerumų. Jie buvo produktas susidariusios situacijos.

Jeigu Kanada, būdama tūks tančių mylių nuo fronto, rado reikalą iškelti tam tikrus tautiečius, tai ko stebėtis, kad buvo keliami iš fronto zonos.

Niekas negali užginčyti fakto, kad tam tikri politiniai sluogsniai simpatizavo vokiečiams.

Yra faktas, kad buvo slapta organizuojamasi sukilimams.

Išvežimai buvo tam tikra at-sarga“.

Taigi, vienas bolševikų laikraštis klausia, o kitas bolševikų laikraštis atsako.

Argi jie ne juokdariai? Mandrappykia.

Prof. Šaipa.

SPAUDOS APŽVALGA

APIE LIETUVIŲ REZISTENCIJOS SANTARVĘ.

LRS-vės biuletenis Nr. 1 paverstis propagandinėmis frazėmis apie naują rezistencinį maiš. Atėjo laikas daryti konjūgūnį — Lietuvių Rezistencinį sekventiškas išvadas ir stiprinę Santarvę — šitaip:

„Kiekvienos tautos (o tam tikra prasme ir jos išeivių) kovinis pajėgumas vis budriau ir budriau stebimas. Nebeuž-tenka pasyviai laukti ar tik liai ji gimė prieš gerą pusme-

ti kovinį pajėgumą. Štai kodėl gimė Lietuvių Rezistencinė Santarvė.

Ji gimė po ilgesnio ir gerai ir budriau stebimas. Nebeuž-tenka pasyviai laukti ar tik liai ji gimė prieš gerą pusme-

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

mielus ir nuoširdžius Bendradarbius ir Skaitytojus maloniai prašo į 1951 metų va-jaus talką. Tenelieka Kanadoje nė vieno lietuvių, kuris neskaitytų Nepriklausomos Lietuvos.

yra bendruomeninis visų Kanados lietuvių laikraštis, nežiūrint jų politinių, reli-ginių ir kitokių nusistatymų, todėl ypač brangina visų lietuvių talką, nes tiksliai bendromis jėgomis galima atsiekti visiems rūpimų ir brangių tikslų.

tiki, kad visi sąmoningi lietuviai ją skaitys 1951 metais, ypač, kad „Nepriklausoma Lietuva“ 1951 metais padidinta.

kaina metams 5 dol., Amerikoje 5,50 dol., Australijoje ir visur kitur 6 dol. Adresas: 7722 George Str., Ville Lasalle, Montreal, P. Q.

Kas rūpi šiuo metu žymiesiems Juntinių Amerikos Valstybių vyrams?

(Kodėl ispanai negalėtų kovoti šalia mūsų?)

Sen. P. McCawan
(Tęsinys)

Blogas nujautimas vyrauja mūsų karo srities žinovų ir diplomatu tarpe, kad Europa per ilgai neapsisprendžia konkrečioms žygiams ir kad to pasekoje tenka bijoti, kad žymi dalis mūsų gynybos projektų remiasi smėlio pamatais.

Baimindamasis dėl mūsų ne tikros ateities, aš paskutiniui laikotarpiu buvau sukvietęs visą eilę konferencijų, išsikalbėjau su daugeliu Amerikos ir Europos karo srities specialistų ir diplomatų, siekdamas išsklaidyti rūkus, gaubiančius mūsų karinę politiką. Iš daugybės girdėtų pažiūrų aš susidariau įspūdį, kad visų yra galvojama, jog Rusija greičiausiai nedrįs užpulti beginklės Europos, jei ji bus tikra, kad tuo savo žygiu išjūdins milžinišką Amerikos karo mašiną, kuri galų gale vistiek nuniokotų visą Rusiją. Taigi, jei maždaug tokia padėtis yra, tai ir laiko Europai apginkluoti yra pakankamai. Turima vilties per trejus ar penkerius sekančius metus Vakarų Europos padėti iš pagirndų pakeisti, suformuojant apie 100 pėstininkų ir šarvuotųjų divizijų, o jau tada, Rusija būtų pastatyta prieš tokią koaliciją, kad jos visos viltys ką nors jėga laimėti Vakaruose turėtų visam laikui išnykti.

Tai yra labai raminintys samprotavimai, tačiau panagrinėkime juos.

JEI RUSIJA VISĄ LAIKĄ STENGSIŠIŠ VENGTI KONFLIKTO,

savaime suprantama, gali ir pakakti laiko Europai apginkluoti. Bet Maskvoje gali būti ir dalykus ir kitaip žiūrima: ten gali būti apsispręsta mestis į avantiūrą. Kas tada?

Tuo atveju pačius pirmuosius ir skaudžiausius smūgius turėtų pakelti vieni amerikiečiai, kaip tai atsitiko pirmaisiais karo mėnesiais Korejoje, nes ir geriausiai atveju Europoje bent per dvejus sekančius metus nebus jokios pajėgos kariuomenės pasipriešinti sovietų agresijai. Galima prileisti, kad britų liavynas ir aviacija, plius mūsų sąjungininkų jau egzistuojančios karinės jėgos sovietams mėgins pastoti kelią, bet jie jokiū būdu negalės atsilaikyti ir bus priversti užleisti priešui žymią Vakarų Europos dalį.

Tik iš šio padėties taško išeidami mes pajėgsime suprasti, kokių įvykių akyvazdoje mes esame.

Pentagono karo reikalų žinovai eilę mėnesių yra studijavę, kokiais keliais Rusija galėtų veržtis į Vakarų Europą. Buvo prieita prie išvados, kad nesvarbu, ar rusai darytų invaziją iš Lenkijos, Vengrijos ar per Jugoslaviją, nėra vilties jiems sėkmingai pasipriešinti. Ir tokia nesaugi padėtis Europoje

dar tęsis pusantrų ir gal net trejus sekančius metus. Iki to laiko, vienintelė priemonė sovietams pasipriešinti būtų mūsų oro pajėgų puolimai, nukreipti į Rusijos strateginius centrus, panaudojant tam tikslui ir atominės bombas.

Nepaisant to, kad Europos apginklavimo planas yra vykdomas nepaprastai skubiai, mes

IS EUROPOS TEGALIME TIKĖTIS REALIOS KARINĖS PARAMOS TIK APIE 1953 METUS

ir tai su sąlyga, jei viskas vyks sklandžiai ir nebus uždelsta. Iki tos datos mes galime laikyti tik Angliją tvirčiausiu ir vieninteliu mūsų partneriu, kuris ne taip lengvai kapituoliuotų sovietų invazijos atveju.

Kita tokios pat vertės bazė galėtų būti tik Ispanija, nes ji yra toliausiai nuo Rusijos ir jos satelitų sienų; ją saugo nuo likusios Europos neutrali gynybos siena — Pirėnų kalnai ir, kas svarbiausia, ji jau dabar turi didžiausią Vakarų Europoje kariuomenę, kuri per labai trumpą laiką galėtų būti padvigubinta.

Ir iš viso dabar yra pats laikas pasvarstyti, ar iš tikrųjų Europa kada nors mums galės teikti realią paramą? Ar tikslinga yra tikėtis, kad Prancūzija galės kada žymiai daugiau apsiginkluoti, turint galvoje, kad ji jau dabar veda karą Indokinijoje ir kad ji sutiks siųsti savo sukurtas karines pa-

jėgas prie Elbės ar Dunojaus? Ar mes galime laukti, kad Belgija pajėgs suformuoti kiek reikšmingesnę karinę pajėgą ir siųsti ją į toli esančius frontus? Ar yra pagrindo samprotauti, kad Italijos kariuomenė, sudaryta iš gyventojų, kurių vienas penktadalis yra komunistai, sutiks kovoti už savo teritorijos ribų? Vieninteliai kraštai, iš kurių mūsų karo srities specialistai neabejotinai tikisi realios paramos, yra Anglija, Graikija ir Turkija.

Tačiau dalyko pati esmė yra tame fakte, kad jungtinės Europos pajėgos be 30 vokiečių divizijų niekad nebus vertos dėmesio. Deja, kaip tik, palietę šį klausimą, mes susiduriame su ištisu katalogu kliūčių: čia stato neįmanomas sąlygas ir prancūzai ir vokiečiai ir rusai. Ir aš nesutikau Pentagono nė vieno žmogaus, kuris tikėtų, kad 30 vokiečių divizijų galės būti suformuotos kelių artimiausių metų bėgyje.

Ir kaip išvada persi pati, kad Europos apginklavimo planas, jei jis iš viso bus kada įgyvendintas, vyks labai sunkiai ir truks ilgai. Aš linkiu iš visos širdies, kad Eisenhowerio misija Europoje pilnai pasisektų, bet aš galėčiau pripildyti vidutinio dydžio stadijoną amerikiečių kariškių, kurie nesutiktų lažintis iš 20 dolerių už tai, kad Eisenhoweris 1953 metais turės Europoje 50 divizijų.

PARUOSE J. LAUKZEMIS.

Visų karo srities specialistų, su kuriais man teko išsikalbėti, nuomonė yra ta, kad, kol bus visiškai tikra, kad Europa įstengs sukurti vertą dėmesio gynybos pajėgą, reikia nedelsiant įsikišti ir kitų priemonių mūsų saugumui Europos kontinente sustiprinti, nes sprendžiant iš to, kaip reikailas vystosi dabar, atrodo, kad ir 1953 metais mūsų vieninteliai apsigynimo kozyriai bus mūsų bombonešiai, plius Anglijos, Graikijos ir Turkijos parama.

GRĮŽTANT DABAR VEL PRIE ISPANIJOS,

kils, be abejo, klausimas, ar ji sutiks duoti reikšmingesnę karinę paramą? Atsakyti į tai bus lengviau, jei mes prieš tai peržvelgsime Ispanijos motyvus.

Materialinis skurdas Ispanijoje yra taip didelis ir visuotinis, kad pagalba iš užsienio čia yra desperatiškai laukiama. Tai patvirtino ir paskutinė streikų banga Barcelonoje. Savotiškai įdomu, kad čia nebuvo streikas nukreiptas į kurios nors rūšies pramonę, bet daugiau visų miesto gyventojų protesto pareiškimas dėl neįmanomų gyvenimo sąlygų, būtent — dėl visos eilės nedateklių, dėl peraukštų prekių kainų ir tramvajų; protestas ir prieš stambius ir prieš smulkius darbdavius ir net niekuo neįtakalusius nusikalė sau giesmelę apie pa-

dirbtuvių savininkus. Ir iš tikrųjų, turbūt, pati skurdžiausia Maršalio Plano valstybė yra daug geresnėje materialinėje padėtyje už Ispaniją. Ir dabar, kai yra nors ir neaiškiai pramatomas karinis bendradarbiavimas su JAV, ispanai su pasitenkinimu pareiškia, kad gavus iš JAV karo pramonės reikmenų, būtų galima žymesnę biudžeto dalį skirti civiliniams reikalams, kas labai prisidėtų prie materialinės padėties sušvelninimo.

Kitas svarbus motyvas — tai pačios Ispanijos susirūpinimas savo saugumu. Kaip griežiausia pasaulyje antikomunistinė valstybė. Ispanija gerai žino, kad rusams užgrobęs Vakarų Europą, jų krašte vėl pasikartotų skerdynės, kurios Ispaniją nusiaubė anuomet, kai Stalinas ten prikišo savo pirštus. Todėl ispanai visai nuosirdžiai nori koalicijos ir trokšta, kad tai pavyktų įgyvendinti.

Bet yra dar trečias ir bene pats svarbiausias motyvas, kurį būtų sunku nusakyti keliais žodžiais. Ispanai yra iširdę ant daugelio savo Vakarų Europos kaimynų už pernelyg jau lengvabūdišką pravadžiavimąsi „fašisto“ sąvoka.

PO KARO SEKĖ 1946 METAI PILNI VISOKIŲ POLITINIŲ KLAIDŲ IR PRIESTARAVIMŲ.

Didžiosios demokratijos, kaip Anglija, Prancūzija ir JAV

stovią taiką ir tuo tikslu įsteigę UNO tarptautinį forumą taikai saugoti. Tada buvo mados dalykas pasmerkti policines santvarkas, bet tas faktas, kad mūsų sąjungininkas Stalinas buvo tokios santvarkos atstovas, mums visai nebuvo svarbu. Ar tai nebuvo paradoksas, kad mes vieną policinę valstybę paskelbėme už įstatymo ribų, o su kita tokia pat palaikėme broliškos draugystės ryšius? Reikėjo visai neturėti gero skonio, kad nepasmerktų abu „izmus“ ir ne-traktuoti jų vienodai.

Savo taikiniu mes pasirinkome Ispaniją: atšaukėme iš ten savo ambasadorių, karštai pritarėme Prancūzijai, Anglijai ir Rusijai neišleisti Ispanijos į UNO ir tt. ir tt. Tuo būdu mūsų nusistatymas Franko atžvilgiu buvo juokingas ir nelo-giškas, nes nes esmėje mes su kitomis 50 UNO tautų pasmerkėme Franko už tai, kad jis kovoja su komunistais. Kodėl gi niekas nenurėdė, kaip išspręsti tą painią problemą, t. y. ar galėjo ir kaip galėjo Franko suvaldyti komunistus, kurie siekė policinės valstybės, pats nesukūręs tokios policinės valstybės.

Dabartiniu metu vėl gyvename baimėje, kad visa Europa gali būti paversta Sovietų satelitu. Ir ispanai kaip tik norėtų, kad Europa atkakliai tam priešintųsi, tačiau bent šiuo metu jie mato tik dvi valstybes tam uždaviniui priaugusias — Angliją ir JAV. Ir todėl Ispanijoje yra priimta dabar pajauokauti, kad ispanai mielai prisidėtų prie Europos koalicijos, bet jie niekaip negali jos surasti.

Argi nėra absurdiška, kad svarstant paskolos Ispanijai klausimą, daugelis senatorių laikėsi rezervuotai, bijodami, kad jiems kas neprikabintų ne populiarus „fašistų draugo“ titulo, tuo tarpu, pralinkus vos 9 savaitėms, tie patys senatoriai ėmė reikalauti, kad reikią siųsti maisto maršalui Tito, nes jis susipyko su Stalinu ir tuo pačiu turi būti skaitomas tinkamu mūsų sąjungininku prieš Rusiją.

Šiuo metu, kai mūsų galvose jau įvyko šoks toks persilaužimas, kai mes ryžomės sušlepti Tito ir davėme paskolą Frankui, kokių žygių mes turėtume toliau imtis?

Man atrodo, kad reikėtų įtikinti Atlanto Pakto valstybes, jog Ispanija turi būti priimta į šią sąjungą. Jei tačiau kai kurie neapdairūs Europos politikai parodytų, kad, jų nuomone, laikas bergždiems politiniams ginčams yra neribotas, mes turėtume tuo atveju pradėti pasitarimus su Ispanija atskirai. Ir aš esu tikras, kad toks dvishalis pasitarimas duotų gerų rezultatų bent 6 mėnesiais anksčiau, negu tą klausimą svarstant Atlanto Pakto valstybių rėmuose.

VIENAS GRAŽIŲ LIETUVOS KAMPelių.

„Viens, du — graži Lietuva, kaip gėlė žydi visada“, — dainuojama vienoje mūsų dainoje. Šiuos gana banalius dainos žodžius toli prašoksta tikrasis Lietuvos gamtos grožis. Siūbuojantieji aukšti Lietuvos pušų miškai, brandiną savo pavėsyje mėlynę, girtuosius, Baranausko mišyni ežerai; paukščių giesmės, su lakštingalės solo; miškų žvėreliai ir pati miško kalba, visa tai sudaro Baranauskas, Mickevičius ir kuriuos pati tauta įamžino gražiausiose liaudies dainose.

Dabar Lietuvą okupuojanti Rusija visa tai naiki na: girias kerta žiauriau negu Vokietijos okupacijos metu; žmones persekioja ir gabeną iš Lietuvos į tolimus Rusijos plotus, svetimus ir lietuviui nemielus, vien mirtį jam tesuteikiančius...

ANTRA SOVIETŲ OKUPACIJA LIETUVOJE

PASAKOJA IŠ ŽIEŽMARIŲ ATBĖGĘS LIETUVIS.

5. Repatriacijos sąmyšis.

— Kai Pasibaigė Antrasis Pasaulinis karas, sovietuose buvo paskelbta, jog didžiosios valstybės — Rusija, D. Britanija, Amerika ir Prancūzija — esą sutarusios, kad tautų valstybių žmonės, arba tautų žmonės, turi teisę sugrįžti į savo tėvynes. Buvo pasakyta, kad lenkai ir lietuviai turi teisę repatriuoti.

Lietuvos ir Lenkijos valdžios susitarė dėl tos repatriacijos, kuriai pravežti buvo paskirti Lenkijos ir Lietuvos atstovai. Tada žmonės puolė užsirašinėti. Teko įsteigti atskirus punktus, nes pradėjo rašytis daug Lietuvos žmonių išvykti iš Lietuvos, repatriuoti į Lenkiją, kuri yra arčiau vakarus.

— Taigi, sakote, daug žmonių, turėjo įrodyti, kad yra tik-

nių norėjo pasitraukti iš Lietuvos?

— Iškart užsirašė per šimtą tūkstančių. Daugiausia iš Vilniaus miesto. Bet daug užsirašė ir iš kitų vietų. Daugiausia užsirašė lenkai, bet užsirašė daugelis ir lietuvių repatrijuoti. Užsirašė net tūkiai lietuvių, kurie lenkiškai ir kalbėti nemo-kėjo. Okupacinė valdžia pasijuto įžeista, nes kaip pradėjo rašytis repatrijantai, atrodė, kad Lietuvoje apstuštės ir neliks žmonių.

— Kodėl taip buvo?

— Visi siekė arčiau į vakarus. Kaip nors pabėgti iš „rojaus“.

— Kokius gi okupantai sugalvojo kliuvinius?

— Tie, kurie užsirašė išvykti, turėjo įrodyti, kad yra tik-

rai lenkai, ne lietuviai. Be to, turėjo įrodyti, kad yra atlikę visas prievolės — atidavę pieną, kiaušinius, mėsą, sumokėję mokesčius ir tt.

— Ar išvyko kas be šių sąvaržymų?

— Taip. Pradžioje, kol nebuvo suvaržyta, išvyko daugelis ir lietuvių, kurių dalis jau pasiekė vakarus. Bet po to buvo įvesti griežti reikalavimai: turėjo teisę repatrijuoti lenkai ir žydai, kurie ligi 1939 metų buvo Lenkijos piliečiai. O jei-kuo buvo ir lenkai, bet lig tam laikui buvo Lietuvos piliečiai, jau neturėjo teisės repatrijuoti.

— Ar galima buvo tuos suvaržymus kaip nors apeiti?

— Laimei — taip. Už pini-gus. Už kyšius galima buvo įsigyti Lenkijos pilietybę bet kuriu metu. Todėl ir grynakraujai lietuviai, nemokėję nė žodžio lenkiškai, repatrijavo kaip „tikri“ lenkai ir Lenkijos piliečiai.

— Gal teko girdėti, kiek gi žmonių repatrijavo iš Lietuvos?

— Tikrai nežinau. Buvo

tiktai žinių, kad užsirašiusių buvo daugiau kaip 100.000.

— Ar iš Žiežmarių, kur Tamsta gyvenai, kas nors repatrijavo?

— Taip. Kelios šeimos.

Daugiausia repatrijavo iš Vilniaus miesto. Laba daug, ypač lenkų, kurie okupacijos metais atvyko, arba buvo atvežti iš Lenkijos kaip kolonistai. Neripatriavo tie, kurie nespėjo.

— Kaip tai?

— Na gi, 1946 m. birželio mėn. repatrijacija buvo sulaukta ir užbagta.

— Ar repatrijantams leido išsivežti kokią turta?

— Kai ką leido. Leido išsivežti karvę, arkli, irankių. Pa-lekamasis repatrijanto turta-turėjo būti įkainuotas. Esą to-dėl, kad repatrijantas Lenkijoje turės teisę gauti turto už tą pačią sumą. Bet tai buvo tuščias formalumas, nes repatrijantams Lenkijoje niekas jo-kiu turto, už Lietuvoje palik-tą, nedavė. Beje, nekilnojama-ji turta — žemė, trobesius — negalima buvo parduoti, nes visa tai turėjo būti palikta.

— O pripažino ir jos padarytų veiksmų?

— Pripažino ir jos padarytų veiksmų?

— Pripažino ir jos padarytų veiksmų?

— Pripažino ir jos padarytų veiksmų?

— Pripažino ir jos padarytų veiksmų?

— Pripažino ir jos padarytų veiksmų?

— Pripažino ir jos padarytų veiksmų?

Didžioji ir Mažoji — viena Lietuva.

JAV lietuvių atsišaukimas

Mūsų brangiosios Lietuvos dybės karų ir okupantų suetnografinė dalis yra tarp Priegliaus ir Nemuno — Isrutės, Tilžės, Šilutės kraštas. Čia gimė, gyveno ir kūrė šimtai tūkstančių mūsų tikrųjų brolių lietuvių. Šis kraštas davė lietuvių tautai lietuviškosios kultūros pažības: Joną Bretkūną, Joną Rėzą, Kristijoną Donelaitį, Viikų Vydūną-Storastą, Martyną Jankų, Kristupą Lekšą, Zaunius, Jagomastus ir daugelį kitų. Šiame krašte lietuviška dvasia, nors ir slopinama, nuolat ruseno ir išsilaikė iki šių dienų. Pilkalnio, Gumbinės, Labguvos, Pamario, Juodkrantės apylinkės buvo ir pasiliko giliai lietuviškos. Nei Vokietijos kaizerių, nei nuožmaus Hitlerio pastangos nepajėgė užslopinti lietuviybės židinius. Šio krašto lietuvių pagrindinis tikslas buvo ir tebėra: išsilaikinti iš svetimųjų priepaudo ir įsijungti į atkurstomos Lietuvos Respublikos ribas.

Visų lietuvių yra šventa pareiga šiuos Mažosios Lietuvos brolius siekimas visaip paremti. Mažosios Lietuvos Bičiulių Draugija šią paramą organizuoja. Jos pagrindinis tikslas yra gelbėti šio krašto lietuvių kovai dėl teisės grįžti į bendrą visų lietuvių šeimą savo laisvoje ir demokratinėje Lietuvos Valstybėje. Draugijos svarbus siekimas — telkti lėšas Mažosios Lietuvos lietuvių politinei akcijai vykdyti, kultūrinei veiklai finansuoti ir pavargėlius sušelpiti.

Antrojo pasaulinio karo metu ir šiam karui pasibaigus dėl baisiosios bolševikinės priepaudo, visi lietuviai daug kentėjo ir tebekentė, bet ypač tingai buvo sunaikinti Mažosios Lietuvos lietuvių. Jų so-

dybės karų ir okupantų suetnografinė dalis yra tarp Priegliaus ir Nemuno — Isrutės, Tilžės, Šilutės kraštas. Čia gimė, gyveno ir kūrė šimtai tūkstančių mūsų tikrųjų brolių lietuvių. Šis kraštas davė lietuvių tautai lietuviškosios kultūros pažības: Joną Bretkūną, Joną Rėzą, Kristijoną Donelaitį, Viikų Vydūną-Storastą, Martyną Jankų, Kristupą Lekšą, Zaunius, Jagomastus ir daugelį kitų. Šiame krašte lietuviška dvasia, nors ir slopinama, nuolat ruseno ir išsilaikė iki šių dienų. Pilkalnio, Gumbinės, Labguvos, Pamario, Juodkrantės apylinkės buvo ir pasiliko giliai lietuviškos. Nei Vokietijos kaizerių, nei nuožmaus Hitlerio pastangos nepajėgė užslopinti lietuviybės židinius. Šio krašto lietuvių pagrindinis tikslas buvo ir tebėra: išsilaikinti iš svetimųjų priepaudo ir įsijungti į atkurstomos Lietuvos Respublikos ribas.

Nepagailėkime vieno, antro dolerio šiems svarbiems reikalams. Kiekvienas centas su dėkingumu bus priimtas, pakvituotas ir viešai paskelbtas spaudoje. Aukos šalpai bus suderintos su su veikiančia BALF'o organizacija ir bus stengiamasi išvengti nereikalingo dvilypumo. Steikime Maž. Lietuvos Bič. Draugijos s-rius. Šiam reikalui prašykime šios Draugijos įstatų šios Valdyboje. Stokime nariais į jau veikiančius Mažosios Lietuvos Bičiulių Draugijos skyrius. Palaikykime Mažosios Lietuvos lietuvių vykdomą politinę, kultūrinę ir šalpos akciją visuomenėje, spaudoje ir gyvenime.

Visais reikalais prašome kreiptis ir aukas siųsti Mažosios Lietuvos Bičiulių Draugijos Valdybos išdėdinkui Jonui Mašiotui — 3310 So Union Ave, Chicago 16, Ill. U. S. Mažosios Lietuvos Bičiulių Draugijos Valdyba.

Lietuviai visur

* Namas už 50 centų. JAV ruotas 1926 m. gegužės 16 d., įvyko atidarymas namo, kurį gaus vienas iš laimingųjų tik už 50 centų, dalyvaudamas metiniame TT. Marijonų statybos vajuje.

* Prancūzijos prezidentas Vincent Auriol priėmė „Mažųjų Paryžiaus Europiečių Klubą“ narius, kuriais buvo lietuviai: Andrius Bačkis, Vyvelkalui. Artimiausiu laiku tautos Janulaitis, Dalia Korba konkursas savygos numatomos tē, Onutė Pagner, Rolandas Račkauskas ir Jonukas Pagner, pasipuošusius tautiniais drabužiais.

* Vilniaus arkivyskupas Mečislovas Reinys buvo konsek-

ruotas 1926 m. gegužės 16 d., įvyko atidarymas namo, kurį gaus vienas iš laimingųjų tik už 50 centų, dalyvaudamas metiniame TT. Marijonų statybos vajuje.

* Lietuviybės išlaikymo Tar-nyba VILKE šiuo metu ruošia nuostatus skelbti konkursą parašyta jaunimo teatrui scenos tautai Janulaitis, Dalia Korba konkursas savygos numatomos tē, Onutė Pagner, Rolandas Račkauskas ir Jonukas Pagner, pasipuošusius tautiniais drabužiais.

* Augsburg-Hohfeldo sto-tyklą aplankė Amerikos lietuvis karininkas Matulis, kuris gyvena ir dirba Austrijoje.

* New Yorke įsteigta Lie-

tuvių Gydytojų Draugija, kurios valdybą sudaro: prof. V. Kanauka, Dr. Paprockis, Dr. Tercijonas, Dr. H. Brazaitis ir Dr. Milukaitė.

* Lietuvių gydytojų draugija Newyorke nutarė rūpintis lengvinti būklę Vokietijoje esančiam varpininkui dr. J. Bagdonui ir prof. Buinevičiui, gyvenančiam Austrijoje.

* Korejos fronte žuvo lietuvis aviacijos kapitonas K. Mikalauskas, kuris ypač buvo pasižymėjęs kovose Antrojo Pasaulinio Karo metais.

* Amerikos lietuviui solistui Brazilui pasiūlyta vykti į Europą dainuoti olandų valstybinėje operoje.

* Belgijoje mirus Adolfui Burbai, kuris iki mirties atsidėjęs rūpinosi lietuviška veikla, Limburgo apylinkėje gyvenančių lietuvių tarpe bendruomeninis gyvenimas žymiai sulėtėjo.

* Pusė lietuvių Caracaso, Venecueloje, kolonijoje yra sutelkęsi Alta Vista priemiestyje. Čia gyvena 40 lietuvių šeimų. Iš jų pusė turi išgiję žemės ir pasistatę namus.

* Davose šiuo metu gydomsi keturi lietuviai: Jadvyga Kunickaitė, dr. med. K. Augevičius, dpl. teis. Andrius Konikovas ir Ponelis. Jie būtų labai dėkingi už moralinės ir materialinės paramos suteikimą.

* Šveicarijos priimti nuolat apsigyventi ir gauti globą, atvyko šie tautiečiai: Milvydienė Marija (apsigyveno Pension Strela, Davos-Platz); Bfzaitis Mečys (Sanatorium Waltenstadtberg); Jakaitis Jurgis (Heilstätte Appisberg bei Manendorf); dail. Mackevičius Jonas (Blindenaltersheim St. Gallen) ir jo duklė Dr. Augevičienė su dukrele.

* Elena Vaitkevičiūtė baigė Žiuricho universiteto odontologijos mokslus ir pradėjo dirbti Glaruse kaip dantų gydytojo asistentė.

* Tomas Pečiulionis, generolo Pečiulionio sūnus, neseniai išgijo Žiuricho politechnikume inžinieriaus diplomą ir dirba savo srityje to paties politechnikumo atliekamus darbus. Jo sesuo baigia medicinos studijas.

* Agnė ir Katrė Peldžiūtės šį pavasarį išlaikė kvotimus ir išgijo psichiatrijos seserų profesiją. Panelės Peldžiūtės yra kilusios iš Klaipėdos krašto, Pagėgių apskritys.

* Alina Linderytė baigė šį pavasarį Berne sekundarinę mokymą ir pradėjo mokytis kaip laborante Berno universiteto vet. bakteriol. institute.

* Zigmąs Prielaidas, 1949 m. baigęs Lausanne mieste chemiją ir ten vėliau dirbęs, š. m. vasario mėn. išvyko į U. S. A. Ponia E. Eidimtienė su to Thoma.

* Iš čia pakėlėme bures tiesiog į Pietų Ameriką Dutch Guianą.

* Iš Baltimorės, Ma. susitvarkę laivą sausame doke, patraukė tuščiomis į Pietų Ameriką, aliuminijaus rūdos pasikrauti Kanados pramonei.

* Vėl atsidūrėme puikiame Golfo srovės vandenų pilnam visokių jūros augalų kolonijų, kurios kaip rusvi takai driekiasi per bangas — kaip akys mato. Tai pietiniai augalai ne šami šrovės ir šiaurinius vandenius išilgai Atlantą.

* Praplaukėme garsiuosius Bermudus, Bahamas ir iplaukėme į West Indijos salyną. Kas įdomiausia, teko iš arti stebėti garsiąją istorinę San Salvador salą, kuriai teko garbų bei muštines pareigūnų. Pats miestas stovi gan žemoj vietoj, lygumoje. Pati statyba lengva ir neaukšta, pajavirinta keleto bažnyčių bokštų. Stogai daugumoj namų raudoni. Dešinėj pusėj iš tolumos matosi keletas senoviškių paviljono, kurios anksčiau čia saugojo įžangą aukštyn upe. Pir

Iš visur ir apie viską

— Graikų tabako plantatorius Mozambique vyko su seserimi ir jos vaiku į vestuves. Rūke automobilis nusirito į upę ir ten visus juos suėdė krokodilai.

— Raudonasis britų džiakonas Jonsonas, birželio 27 d. Kremliuje Stalino apdovanotas aukso medaliu, diplomu ir gera krūva dolerių už pasidarbavimą Maskvos naudai.

— Kanada 1949 — 1950 metų sezono pagamino kailių už 23 milijonus 184 tūkstančius dolerių.

— Eucharistinis suvažiavimas paskirtas 1952 metais vasarą Ispanijos Barcelonoje.

— Belgų Konge, Afrikoje, Hollywoodas darė filmavimus iš vietos negrų gyvenimo. Filme vaidina ir dalis vietos negrų, o taipgi ir vietos misionieriai, kurie ten platina tikybą.

— Meksikos vyskupai išleido raštą, kuriame kelia balsą, kad būtų lygiau paskirstyta Meksikos žemė, reikalauja naujos žemės refomos, o taipgi reikalauja, kad algos būtų darbininkams tiek pakeltos, kad iš tėvo uždario visa šeima galėtų išgyventi. Geresnio darbininkų aprūpinimo bus pasiekiama, pabrėžia vyskupai, jeigu bus praplėsta kolektyvinių darbo sutarčių sudarymo sistema per darbininkų unijas ir jeigu darbininkai dalyvaus įmonės pelne. Taipgi keliamas balsas — sustiprinti pastangas aprūpinti visus darbu, kad nebūtų bedarbių.

— Pijaus X beatifikacijos šilkmėse Romoje dalyvavo seselė Benedetta, stebuklingai išgydyta nuo vidurių vėžio ligos Pijaus X užtarymu. Šis išgijimas yra Vatikano įstaigų pripažintas įrodymas, kad vienas dvejų reikalingų stebuklų norint ką pripažinti palaimintuoju. Antrasis stebuklingas pagijimas irgi yra kitos seselės. Jos liga buvo vėžio kilmės žaizda kojoje.

Ruošiantis beatifikacijai Pijaus X kūnas buvo išimtas iš požemio, apvilktas naujais drabužiais ir įdėtas į bronzos ir kristalo kirstą ir tris dienas po beatifikacijos buvo prieinamas visiems lankyti.

— Thiuringijon, prie pat Vakarų Vokietijos pasienio, būk manevrams, atkelta apie 70.000 mongolų. Tie daliniai maitinami maistą rekvizuojant iš vietos gyventojų.

dūkrele kovo m. išvyko į Kanadą. Taip pat kovo m. į Kanadą pas tėvus išvyko Pranas Stripinis. Balandžio mėn. į Kanadą išvyko K. ir E. Truskai.

* Teodora Mašalaitė Žiuriche ištekėjo už šveicaro Be-

— Norvegija yra numačiusi pas save išileisti tremtinių gydytojų ir dantistų.

— Prie pat Ludwigsburgo, Aldingen'o ribose, vokiečių įstaigos, pasinaudodamos specialiais kreditais, statys didžiulę svetimšaliams tremtiniais būstų koloniją, kurioje galės pastoviai apsigyventi apie 2000 tremtinių.

— Cigaretė šventosios ugnies tarnyboje. Vokietijos jaunimas daro bėgimus su degančiais fakelais. Ugnį pašventina kardinolas Frings prie Altenbergo Dievo Motinos statulos 1 gegužės naktį. Iš čia jaunimas išnešioja po kiekvieną Vokietijos parapiją. Pereitais metais ugnis į Berlyną buvo nunešta paslėpta portfelioje. Šiame buvo bandyta angliakasių lempa. Į Rusų valdomą Vokietijos zoną šviesą parubežio sargybiniai išleido, bet nešėjai buvo areštuoti. Prieš tai jie užgesino lempas ir su tiktiems berlyniečiams bėgikams pridedę cigaretes, kurias jie ir patys buvo užsidegę nuo pašvęstos ugnies. Pasiekę vakarų sektorių, Berlyno bėgikai iš cigaretes uždegė fakelus ir iškilmingai nužygiavo į Sv. Rožančiaus bažnyčią Steiglizo priemiesty Berlyne.

— Anglų vyriausybės patarkymais, uždrausta svetimais laivams plaukti Sueso kanalu. Dėl šio draudimo švedų ir pietų Afrikos laivininkystės įstaigos pareiškė protestus.

— Jugoslavijoje įvyko šnipinėjimo byla, kurioje eilė asmenų teisti už šnipinėjimą Čekoslovakijos naudai. Svarbiausias kaltininkas, Jugoslavijos kariuomenės kapitonas, nuteistas 20 metų kalėjimo.

— Vokiečiai paskelbė duomenis apie kituose kraštuose žuvusius ir palaidotus vokiečių karių, žuvusių Antrojo Pasaulinio Karo metais. Pagal tas žinias 21 krašte esą palaidota 650.000 vokiečių karių, žuvusių buvusiam kare.

— Izraelio prezidentas paskelbė dekretą, kuriuo Izraelyje sulaukiamas mirties bausmių vykdymas, kol parlamentas priims atitinkamą įstatymą.

— P. Kinijos dvejose provincijose pastaruoju laiku dėl bado mirė 20.000 žmonių.

— Miami mieste, Floridoj, JAV, gudriais skelbimais verbuojami jauni vyrai, nevedę ir parduodami iš varžytynių turnings moterims, kurios čia suvažiuoja sezonui iš visų Amerikos kraštų. Atrodo, jog šis naujoviškas vedybų biuras turėjo pasisekimo, nes jo „vedybomis“ ir policija susidomėjo.

— Brazilijos prezidentas Getulio Vargas serga cukriniu li-

ga. Tą diagnozę nustatė spec. gydytojų komisija.

— Paranos milionierė Magdalena Canthal buvo sulaukta New Yorko aerodrome, nes tu rėjo revolverį.

— Dvynukai kunigai, du vienmečiai broliai Jutkevičiai: Antanas Julius ir Julius Antanas, birželio 16 d., Springfield'e, Mass., išventinti kunigais.

— Prahos arkiv. J. Beranas iš tvirtovės netoli Morawska Ostrava perkeltas į kunigų ir vienuolių kongregacijos lagerį, (komunistai jį vadina vienuolynu) 20 mylių nuo Austrijos sienos. Esant arkivyskupui tvirtovėje tikintieji rinkdavosi prie jo langų ir meldavosi.

— Margaret Truman, savo kelionėje po Europą aplankė Romą ir buvo priimta Popiežiaus Pijaus XII specialioje audiencijoje. Miss Margaret ir jos motina priklauso episkopų bažnyčiai, o prez. Trumanas baptistų.

— Alaskos eskimai prie Point Barrow pagavo 7 banginius, o prie Kotzebue, Beringo sąsmaurio pakrastyje, jie pagavo 4 banginius.

— Seno amžiaus pensininkai Lietuvoje ir kituose sovietų kraštuose sulęginti su Sov. Sąjunga. Ten dirbusiai moteriai, betgi nepriklausiusiai prie partijos, pensijos per mėnesį mokama nuo 17,50 iki 73 rublių, tuo tarpu sovietų maršalo našlei, pav., tokios pensijos mokamos nuo 3.000 iki 5.000 rublių. Tai koks tarp jų susidaro skirtumas! Tuo tarpu bolševikai šaukia, kad jie visais būdais rūpinasi vargumene.

— Egipto archeologai Demanhuro apylinkėse Nilo srities, paskutiniu metu atrado faraono Ramzio II šventyklą. Ramzis gyveno apie 1324 — 1253 m. prieš Kristų. Mokslininkai yra linkę manyti, kad rasti šventykla buvo pastatyta Izraelių, jų Egipto nelaisvės metu.

— Vengrijos sostinėj bolševikai uždarė visą eilę katilgoninių, aiškindami, kad iš vienuolių tarpo trūksta tinkamo liginėms personalo.

— Švedų teismas nusprendė, kad vienas vyras, be jokios pateisinamos priežasties užmušęs savo šeiminkės katę, parūpintų kitą, lygtos vertės katę. Be to, pridėjo, kad kaltininkas savaite laiko privalo pats savo kambary laikyti ir gerai šerti dvi žiurkes, kad iš to suprastų tikrą katės vertę.

— Nuo maliarijos kas metai miršta 3 milijonai žmonių. Pasirodo, kad geriausia priemonė išvengti maliarijos (maliarijos nešėjams) išnaikinti yra DDT milteliai, kurių pagalba žymiai sumažinamas nuo maliarijos mirtingumas.

Po saulėtą pietų šalį

(Jūros kelionių išspūdziai. Tęsinys iš 21(215) nr.).

Baltimorėje. Sekanti rytą jaunuolio atletų varinė statupabudome garsiojo Chesapeake Bay, kur buvo anksčiau duojanti jauno krašto galia bei įklimpęs galingasis „Missouri“. Laivas stovėjo įlankoj Palikti taip, kaip buvo pasraimėjęs inkarą. Mus gubė tyti sukilėlių, kurie kovėsi su Britų Imperijos laivynu ir saugojosi įžangą į miestą. Masyvios senovinės patrankos spokso stovėjo ir daugiau laivų, sojų ir įvairias šalis, margos sa nes nuolat girdėjosi mūšios ratų dydžiu ant pilnų medinių signalai.

Prieš pietus sunki migla pakilo ir prieš akis atsivėrė Baltimorės miesto bei apylinkės vaizdai, kuri buvo gausi sunkiaja pramone: visokiais cheminiais fabrikais.

Tą pačią dieną įvažiavome į sausą doką pagrindiniam laivo remontui tolimesnės ateities kelionėms. Tas dokas buvo netoli istorinio forto, kurį aplankiau sekančiom dienom, šildant auksinei rudens saulutei.

Tai milžiniškas jaunas parkas. Po kojų jau skraide spalvoti klevų bei ąžuolų lapai. Abejuose šonuose stovėjo akmenys su kiekvienos valsyjos vardu ir aprašymais, kada buvo priimta ir unija ir pan. Vi dujų parko stukojo milžiniška

Pačios kareivinės bei parko sandėliai ir kalediniai yra įkasti į požemius ir saugomi didelių pylimų.

Pats miestas yra naujesnis ir švaresnis kaip Philadelphia. Gausu aukštesnių pastatų.

Čia testovėjome keletą dienų, todėl neteko aplankyti lietuviškų centrų, išskyrus pa-skiras šeimas. Dar, tiesa, ruvome užsukę į lietuvių klubą, kuris apima milžinišką pastatą su slėmis ir biblioteka, bet kadangi buvo vėlus laikas, tai vidun nepavyko įeiti, tik svetainėn žemei, seni ir jauni pui kiai kalba lietuviškai.

Baltimorė yra garsi kaip stambi lietuvių kolonija nuo ribos Olandų Guianoj, kur dar senų laikų. Gausu ir naujų ateivių, kurie kuriasi įvairio

pramonėse, kaip siuvyklose, kurių čia apščiai, nors, žinoma, pradžią nėra lengva, bet apskritus vyruklai jau gavę agentais prie įvairių firmų ir uždirbą pasakiškus pinigus. Tai maždaug tiek apie rytinę USA pakrantę.

Iš čia pakėlėme bures tiesiog į Pietų Ameriką Dutch Guianą.

Iš Baltimorės, Ma. susitvarkę laivą sausame doke, patraukė tuščiomis į Pietų Ameriką, aliuminijaus rūdos pasikrauti Kanados pramonei.

Vėl atsidūrėme puikiame Golfo srovės vandenų pilnam visokių jūros augalų kolonijų, kurios kaip rusvi takai driekiasi per bangas — kaip akys mato. Tai pietiniai augalai ne šami šrovės ir šiaurinius vandenius išilgai Atlantą.

Praplaukėme garsiuosius Bermudus, Bahamas ir iplaukėme į West Indijos salyną. Kas įdomiausia, teko iš arti stebėti garsiąją istorinę San Salvador salą, kuriai teko garbų bei muštines pareigūnų. Pats miestas stovi gan žemoj vietoj, lygumoje. Pati statyba lengva ir neaukšta, pajavirinta keleto bažnyčių bokštų. Stogai daugumoj namų raudoni. Dešinėj pusėj iš tolumos matosi keletas senoviškių paviljono, kurios anksčiau čia saugojo įžangą aukštyn upe. Pir

Mūsų tikslas buvo Paramatoti keletas senoviškių paviljono, kurios anksčiau čia saugojo įžangą aukštyn upe. Pir

ma kartą P. Amerikos kontinentė! Kas įdomiausia, kad pakrantės aplink visos Guianos gan lėkštos, netaip, kaip vėliau teko matyti vakarines dalis Venezuelos ar Kolumbijos, kur dangų remiantys kalnai mamomai iš jūros šimtai mylių.

Paskui aukštyn upe pro šonus slinko žemos plokščios upės pakrantės vešliai apaugę tropinėmis džunglėmis pajaviramos puikių bananų ar kavos plantacijų. Laiks nuo laiko matome pakrantėm judant čiabuvių vaikus ir suaugusius, kurie smalsiai stebi kiekvieną įplaukiantį laivą. Reikia pastebėti, kad tuose kraštuose gan daug įnešta mūsiškės kultūros bei civilizacijos. Dažnai tarp džunglių raudonuoja dazyti namai ar gyvenami namai.

Pamažui išvydom Paramaribo bokštus, kur upė daro gan platų vingį visu keliu tingiai nešdama gelsvą vandenį į jūrą. Atvykę į šį miestą, dar atokiai nuo kranto išmetėme inkarus ir laukėme imigracijos organų bei muitinės pareigūnų. Pats miestas stovi gan žemoj vietoj, lygumoje. Pati statyba lengva ir neaukšta, pajavirinta keleto bažnyčių bokštų. Stogai daugumoj namų raudoni. Dešinėj pusėj iš tolumos matosi keletas senoviškių paviljono, kurios anksčiau čia saugojo įžangą aukštyn upe.

Iš čia jau gerokai įgrimzdę į vandenį žemupiu pasileidome

Kas labai įdomu ir jau iš toli krito į akį, tai karo metu paskandinto vokiečių prekinio laivo silueta, gulis pačioj upės įlankoj skersai lig pusės nusken- džes ant šono. Ant jo priekio yra pritvirtintas raudonas signalas, kuris nuolat žymi pavoją viautį. Mat ano karo pradžioj aliantų laivynas užklupo šį laivą tame uoste ir pareikalavo pasiduoti. Vokiečiai vietoj to, patraukė laivą į upės vidurį, atidarė dugne vandens angas ir laivą nugramzdino, o patys mažais laiveliais išsigelbėjo.

Šiame mieste dauguma gyventojų ne balti — negrų ir Azijos tautų kilmės. Visi pareigūnai taipgi daugumoj spalvuoti, bet nemaža ir olandų kilmės žmonių. Pats kraštas originaliai vadinamas „Surinam“.

Sekantią dieną patraukėme dar aukštyn upe į bioksito kasyklas, rūdos pasikrauti. Juo tolyn, jo džunglės tankėjo, skraidė ore įvairūs tropiniai paukščiai, o pakrantėse knibėjo įvairi gyvūnija. Netrukus priplaukėme kasyklų miestelį, kuris atrodo, visiškai neseniai išaugęs. Čia per 12 valandų galingi kranai — elevatoriai netruko į laivo grobus privaryti 6—7 tūkstančius tonų rusvų miltų, boksito.

Iš čia jau gerokai įgrimzdę į vandenį žemupiu pasileidome

atgal į jūrą — į Trinidad salą, kur užbaigėme laivo krovimą, nes upė nėra pakankamai gili atkelti pilnai prikrautą laivą.

Dar pakeliui turėjome laukti jūros potvynio, išmetę inkarą, nes upės vandens aukštis buvo pavojingai nuslęgęs.

Po poros dienų pasiekėme Trinidad salą, su aukštais, uolėmis krantais, vešliai apaugusiais tropiniais augmenim. Buvo žavų stebėti kalnų keteras saulėlydy ir jūros bangas nuolat sklajant stačias pakrantes. Bangos su įnirtimu šokinėdavo stačiom uolom aukštyn ir putodamos krisdavo atgal.

Pagaliau užėjo naktis, o mes atsargiai slinkome rytine Trinidad puse pro uolų pavojingus tarpeklius į Saguranus uostą, kurį pasiekėme vidurnaktį. Tuo įsivydome uosto šviesas tarp uolų. Netoliese išnuomota USA laivyno bazė buvo stropiai izoliuota nuo likusios dalies.

Čia užbaigę porą tūkstančių tonų krovinių, patraukėme atgal, tiesiog į Kanadą Port Alfredu, P. Q. Saguenay upėj.

Mus čia laukė jau žvarbus lapkričio mėnuo su sniegu ir šalčiais.

Dan. Baltrukonis.

Žmonija ir tikyba

— * —

2.

Kaip ženklai, taip ir visokios apeigos buvo ir yra dar ir šian dien vertinamos visokiame tauose kaip šventos, kad ir skirtingai. Paprastiausiai yra pasimeldimas. Jis daromas kaip senovėje taip ir dabar stovint, klūpoję ir suimant rankas. Klūpavimu norėta pareikšti nusilenkimą ties Slėpiningąja galia ir jai atsidavimą. Tikėta, ir dar tikima, kad ji neša žmogų į juslinį gyvenimą ir vis veikia žmogų iš aukštybės. Ir tam patirti, žmogus rankų sudėjimu lyg susikaupia.

Meldiant vartojamas ir rąžantius, kurs tūlose ir nekrikščioniškus žmones sako novėje, taip ir šian dien, yra žinomas. Azijos Tibeto žmonės pasimeldami vis laikydamo ir laiko dabar jį dar rankose.

Daugiausiai pesimeldiama šventnamiuose ties ypatingais daiktiskais pavidalais. Apie nekrikščioniškus žmones sako-

ma, kad jie taip garbina stačius. Kad tai neteisingas manymas, jau minėta. Senais laikais, bet dažnai dar ir dabartyj, tokie stabai buvo vertinami kaip slėpiningos galios priminimai. O dabar žmonės dažniausiai daigtus laiko patiomis tikrybėmis. Nebenumanyta, kad tikrovė yra slėpininga, o daigtiskumas nėra esamas dalykas ale vyksmas. Išmanyta tai, tiesa, dar tikrai mokslintų žmonių.

Kaip pasimeldimas, taip ir giedojimas visoj žmonijoj yra žinomas kaip bendras apreiškimas nusikreipimo į Šventąją Slėpiningąją Galiją. O kad apie tai ir nemąstoma, vis dėlto giedojimu visi susirinkusieji pa-

gaunami ypatinga nuotaika, netgi tikra gaivastim. Minėtini yra ir ugnies, žvakių uždegimas, smulkymas ir šlakstymas. Dažniausiai manyta, kad tai esą vien krikščionių apeigos, o jos senovėje ir dar šian dien ir nekrikščionims buvo žinomos ir jų pratamos. Tą patį reikia pasakyti ir apie krikščioniją, atgailą, išpažintį, nuodėmių atleidimą, pastininkavimą, Šventą vakarienę, sutuokimą, prisipažinimą patvirtinimą (konfirmavimą). Nesenais laikais mokslininkų iš senų palikimų ir ženklų ištirta, kad beveik visos apeigos buvo daromos tūl Amerikos tautų, pirm kol jos Europietiams dar visai nebuvo žinomos.

Ir tik apeigų prasmė, kaip rodosi, buvusi numanyta. O dabartyj tūliams žmonėms, kurie vadinami krikščionimis, ji visai nebėra aiški. Per mažai pasistengta sąmoningėti tam, kas yra viso juslinio gyvenimo pagrindas.

Senais laikais, o kartais dar ir dabar viena svarbiausioji apeiga buvo aukojimas. Auko ti gyviai ir žmonės. Manyta, kad aukojant jų esmė grąžinama Slėpiningajai Galijai, kuri tad aukojantius laiminanti. Tikybingumas visuomet visose žmonijos tautose apsiereis kė ir šventėmis metų laikais. Vis buvo numatyta, kad gyvenimas ir gyvenimas priklausomas nuo šviesos. Jai todėl žmonės pasišvedavo. Daryta tai visoj žmonijoj kaip seniausiais laikais taip ir šian dien. Bet reikia prisiminti, kad šviesa nevertinta vien kaip jūslėms prieinamą dalyką, ale ir kaip dvasinį. Tai ypatiai aiškėja iš to, kaip krikščionys savo šventių reikšmę skelbia.

Apeigų reikšmę turi ir vienuolis ir vienuolės gyvenimas. Norėta tuomi lyg menkinti kūno reikalavimus ir skirties kiek galint dvasiškumui. O tai daryta visoj žmonijoj jau labai senais laikais.

— * —

Dar aiškiau kaip šventi žym ženklai ir visokios apeigos įrodo tikybiniai mokslai, šventi raštai, kad tikyba visuomet buvo žmonėms svarbiausias gyvenimo uždavinys. Tūli tokie raštai labai seni, ypatiai Aigiptietų ir Hindų. Jaunesnėji yra žydų, krikščioniškų

Balys Rukša

AŠ LAUKIU JŲ SUGRĮZTANT.

1. Dabar kas naktį moja jiems iš kamino ištryškę dūmai. Ir šaukia juos negestanti maža šviesa languos. Ir jie sugrįš, jieškodami vaistų dienų sunkumui, Jieškodami klajonių ir vienatvės pabaigos. Ir vieną rudenį jie vargani prie lango prisitartins, Pirštais stiklan barbens ir šauks mane vardu. Ir šauks, kad žemės vieškelius visur išvartę, Jie nesurado nieko be kančios ir be skriaudų... Bet jei lange nešvies maža, išblyškusi liepsnelė Ir kai iš kamino jie nematys plėvenant dūmų, — Baisi mintis ir nerimas suspaus jiems krūtines. Tartum vaiduokliai, nusvyruos tolyn pro namo šalį Ir šauksmą — akmenį numes naktin, ir jo sunkumo Jiems niekas negalės pakelti, be mirusio manės...
2. Dabar kas naktį blaškos jie ir nesuranda vietos, Ir vis neranda kryžkelės, kur išsiskyrė mės. Kur aš likau mažam name jų laukti ir ilgėtis, Rašydamas jiems ilgus laiškus ir liūdnas dainas — Apie skurdžius metus, sukniubusius prie namo sienelės, Ir apie juos, apdegusius karčių klajonių ugnį. Ir apie tai, kad akys man nuo tos ugnies aptemsta Ir būna taip nežmoniškai sunku po krūtine... Šianakt, lyg priesaikai, rankas aš pakeliu į dangų Ir veržias ašarų srovę man iš tamsių akių: Kur jūs, seni draugai, kas jūsų kelią dengia? Kas trukdė grįžti jums mažan namelin tarp miškų? — Jus šaukia dūmai, žiburio apšviestas langas, Jus atsisveikint aš prieš mirdamas šaukiu — — —

VASAROS LAPAS

Tu atsigulei pavargęs ant gieznos, Sutema garuojančios kalnų žolės. Ir klausai dainavimo jaunos moteriškos svetimės šalies. Ir dainos melodijoj kalnai aukšti Ir upokšnių siuntanti šalta srovė, Tu šianakt svajodamas junti, Kad įtrauktų sukurin tavę, — Jei tiktai iš praities taip tolimos Tu galėtumėi be galiesčio išplėst, Žalią lapą vasaros vienos. Ir giedojimą laukų griežlės...

tautų ir Arabų šventraščiai. Vienuose jų brėkšta o kartais ir švietia ypatingas sąmoningumas. Bet dabarties žmonių daugumai jų tūris vos be prieinamas. Greitusiai tai pastebėt iš to, ką Aigiptietiai yra palikę. Bet ir krikščioniškų šventraščių skelbimai dažniausiai visai paviršutiniškai primami. Nenumanyta, kad senais laikais dažniausiai vaizdingai apsiereikšta, o dabar prikimbama tiktai prie vaizdų ir nepastebima jų prasmės. Senais laikais žmogus buvo numanomas kaip dvasinė es-

mė, o šian dien, tūliams jis vyriausiai yra tiktai kūnas. Net gi tūli krikščionis akiai tiki, kad jo siela pasidaranti iš kūno, kurs ir supuvęs vėl susitveras, ir žmogaus siela iš naujo atsirandanti. O šventraštyje juk skelbta, kad žmogus tapęs gyva siela iš Kūrėjo kva po. Hindų šventraščiai kalba apie žmogų kaip spindulį iš Dievo šviesos arba kaip jos kišrškštį, kurs kūnu apsiereikšias, gimimu jį pagauna ir kūrimu jį palieka kaip tai kas dieną daro pabudimu iš miego ir įmimim. (Nukelta i 6 pusl.)

PROSPER MERIMEE

Tamango

VERTĖ RIMAS BAGDONAS.

Kapitonas Ledoux buvo gimęs jūrininku. Jis pradėjo paprastu jūreiviu ir iškilo iki quater — meisterio padėjėjo. Trafalgaro mūšyje jo kairysis plaštakas buvo taip smarkiai medžio skeveldromis sužalotas, kad jis turėjo būti amputuotas ir, to pasėkoje, Ledoux buvo atleistas su pirmos rūšies atestacija. Namų gyvenimo monotonią jam buvo įkyri ir kai jam pasiūlė antrojo leitenanto pareigas viename korsarų laive, jis su džiaugsmu pasinaudojo proga vėl išplaukti į jūrą. Pinigai, jo dalis keletoje pagrobimų, įgalino jį nusipirkti knygų ir studijuoti navigacijos teoriją, praplečiant turimas praktines žinias. Per trumpą laiką jį pasidarė kapitono vieno mažo piratų laivo su trimis kanuolėmis ir šešiomis dešimtimis bebaimių jūreivių: Jersey krantų gyventojai dar ir dabar prisimena jo žygdarbius.

Taika jam atnešė nusiminimą: karo metu jis buvo susidaręs padorę pinigų sumelę ir žiūrėjo ateitin, galvodamas padidinti savo turtą anglų sąskaiton. Bet jis buvo įpareigotas pasiūlyti savo patarnavimą taikingiems pirkliais ir, kadangi jis buvo žinomas kaip drąsus ir prityręs vyras, nerado sunku susirasti sau laivą. Vergų prekybą uždraudus įstatymu, pirkliaivimas pasidarė rizikingas, kadangi reikėjo išvengti ne tik Prancūzų muitinių, bet ir anglų kreiserių akylumo. Kapitonas Ledoux tiems juodojo medžio pirkliais (kaip jie save vadino) tapo nepakeičiamu.

Netaip, kaip daugumas jūreivių, praleidusių daug metų žemesniuose laipsniuose, kapitonas Ledoux neturėjo tos patobulinimo baimės ar to įgimto eigos jausmo, kas, ir pakėlus ir aukštesnį laipsnį, kitiems retai tepranykdavo. Priešingai, jis pirmas patarė savo laivo statytojui naudoti metalo bakus geriamam vandeniui laikyti. Jo turimi apkaustymai ir grandinės — privalomi reikmenys tokio pobūdžio laive — buvo ypatingai padirbti ir, saugojant juos nuo rūdžių, atydžiai išvalyti. Bet visiems vergų pirkliais jis buvo gerai žinomas tuo, kad brigas buvo pastatytas pagal jo idėjas ir jam asmeniškai prižiūrint. Savo laivą jis pakrikštijo „Viltimi“. Vergų prekybai skirtas, tai buvo greitas burlaivis, siauras ir ilgas kaip karo laivas, bet gi pajėgus sutalpinti didelį juodukų skaičių. Tarpiniais dešimim padarė siauresnius ir neerdvius; jų aukštį sumažino iki keturių pėdų, aiškindamas, kad buvo palikta užtenkamai vietos bet kokiam padoraus sudėjimo negrui laisvai sėdėti — kodėl gi jie norėtų atsistoti. Jie užtenkamai prisistovės pasiekę kolonijas, jis aiškino.

Vergai turėjo sėdėti atsikus nugaromis į laivo sienas, dviejose lygiagrečiose eilėse, paliekant tarp jų kojų tarpą,

kuris kituose vergų laivuose buvo naudojamas kaip praėjimas. O Ledoux'o idėja buvo: naudoti tą laisvą vietą, suvarant ten daugiau vergų ir susodinant juos nugaromis vieni į kitus. Tokiu būdu jo brigas talpino bent dešimtis vergų daugiau, kaip bet kuris kitas tokio pačio dydžio laivas. Esant reikalui, buvo galima ir daugiau vergų patalpinti, bet jis buvo nusprendęs, kad kiekvienas vergas turėtų plotą, kur laike šešių savaičių kelionės galėtų ištieti savo sąnarius. Pagaliau negrai esą žmonės, kaip ir baltieji, aiškino jis laivo statytojui, lyg teisindamas savo gerą širdį.

„Viltis“ pakėlė inkarą Nantes uoste penktadienį — faktas, kurį prietaringi žmonės visuomet prisimena. Mūto valdininkai, atvykę patikrinti laivo, neužtikio šešių didelių dėžių, pilnų grandinių, apkaustymų ir tu geležinių įrankių, kurie nežinia kodėl buvo „teisybės nešėjais“ vadinami. Didelė geriamo vandens atsarga nesukėlė jokio įtarimo, nežiūrint to, kad „Viltis“, pagal laivo knygas, teplaukė į Senegambiją pirkti medžio ir dramblio kaulo. Kelionė nebuvo ilga, bet gal jie galvojo, jog būti atsargiam niekad nepakenks — vanduo būtų brangesnis už viską tuo atveju, jei, esant jūroje, vėjas nustotų pūtes.

Taip, gerasis laivas „Viltis“ gerai aprūpintas maistu ir reikmenimis, pakėlė bures penktadienį. Kelionės pradžioje Ledoux rūpinosi nepakankamu stiebų storumu, bet su laiku jis pamatė, kad laivas išpildė jo viltis. Jis turėjo puikią kelionę ir greit išvydo Afrikos krantus. Inkaras buvo nuleistas prie Joal (jei aš neklystu), kur tą kartą pakrantės nebuvo anglų kreiserių saugomas ir vietiniai pirkliai tuoj atvyko į laivą.

Sunku būtų buvę surasti geresnę progą. Tamango, plačiai žinomas karys ir vergų pirklys, tik ką buvo atvykęs į pakrantę su vergų vilkstine, kuriuos jis pardavinėjo pigiai, žinodamas, kad savo prekėmis jis galės patenkinti visus rinkos pareikalavimus.

Kapitonas Ledoux išlipo prie upės žiočių ir kreipėsi į Tamango. Jis rado jį sėdintį šiaudų trobelėje, greitomis pastatytoje, kartu su savo dviem žmonėmis, keletu smulkesnių pirklių ir vergų varovų. Tamango, priimdamas baltąjį kapitoną, jautėsi įpareigotas užsivilkti drabužias. Sena mėlyna uniforma, kurią buvo galima pažinti, kad tai buvusi toji kapralo, bet su dviem aukšniais antpečiais, ant kiekvieno peties, pritvirtintais prie tos pačios sagos ir kabančios žemyn, viena ant krūtinių, kita ant nugaros. Kadangi jis nedėvėjo marškinių ir palaidinė jam buvo per siaura, platus juodos odos ruožas buvo matyti tarp uniformos palaidinės ir drobinių kelnų. Sunkus kavaleries kargas, kabas prie jo šono, buvo paristas virve ir puikus dvivamzdės angliškas šautuvas papildė apsirėngimą, kuriame Afrikos karys, be abejo, jautėsi pranašesniu už puošniausią Londono ar Paryžiaus salionų liūtą.

Kapitonas Ledoux žiūrėjo į jį kurį laiką, nieko nesakydamas, ir Tamango, manydamas, jog jis sudaręs baltajam didelį išpūdį, pasitėpė, lyg eilinis, inspektuojamas svetim

KULTŪRINĖ KRONIKA

DAILININKAS A. ŠEPETYS DIRBA.

Nelengvi naujųjų ateivių — įvairių sričių specialistų — įsi-
kūrimo ir teisių gavimo keliai
Kanadoje. Visiems yra žino-
ma, kad Kanados įstatymai rei-
kalauja, kad etatinį darbą įstai-
gose gali gauti tiktai Kanados
piliečiai. Neturįs pilietybės
neturi ir teisių į etatinę tarny-
bą.

Todėl ir dailininkui A. Še-
pečiui Edmontono universitete
dirbti yra tūlų sunkumų, ta-
čiau jis dirba ir pareigų neap-
leidžia. Bet kadangi toks dar-
bas atlyginamas kaip nepilie-
čiui, tai tenka rūpintis papil-
domų pragyvenimo šaltinių
ieškojimu. Bet ir šioje srity-
je susiduriama su kliuviniais.

Dail. A. Šepetys Edmontone
yra įsteigęs meno studiją
„Shepy Art Studios“. Tai yra
komercinė grafikos ir dekora-
tyvinio meno studija. A. Še-
pečiui pasisekė gauti net ver-
tingiausią licenciją, nes jo stu-
dija gavo tarpprovincinę, visai
Kanadai taikomą, licenciją.
Sunkumą sudarė 1000 dol. ga-
rantija, bet ir ji nugalėta.

Dail. A. Šepetys studijai įsi-
kūrus pačiame miesto centre,
ji tapo visų lietuvių centru.
Čia susitinka žmonės, čia da-
romi organizacijų susirinkimai,
posėdžiai ir tt.

Birželio 5 d. dail. A. Še-
petys atidarė antrąją metinę sa-
vo dailės darbų parodą Edmon-
tono Meno muzėjuje. Išsta-
tyta 22 visai nauji meno kū-
riniai. Parodą vietinė spauda
aprašė, nors dailininkas vengė
oficialumų.

Be to, dail. Šepetys dalyva-
vo ir dalyvauja kitose meno pa-
rodose. Dalyvavo Toronto me-
no parodoje. Buvo gavęs kvie-
timą dalyvauti Toronto grafi-
kų sąjungos dalyvauti grafi-
kos parodoje, bet dėl laiko su-
tapimo negalėjo kvietimu pa-
sinaudoti; dalyvavo Albertos
Association of Artists, Edmon-
ton Art Club ir Pirmoje Vaka-
rų Kanados parodoje. Ši pa-
staroji apkeliaus visą Kanadą.
Edmontono Art Club parodos
katalogą visuotinis susirinki-
mas pavedė suprojektuoti kaip
tikrai dail. A. Šepetčiui. Daili-
ninkas turi ir daugiau visokių,

jų tarpe ir stmbaių, darbų, už-
sakyimų.

Tikrai malonu, kad dailininkas
atsidėjęs dirba; kad nuga-
li nemaža sunkumų, ir įgauna
vis didesnę pasitikėjimą. J. K.

IŠ CHICAGOS INŽINIERIŲ VEIKLOS

Birželio 10 d. Chicago's Liet.
Inž. ir Arch. S-gos visuot. su-
sirinkime vienbalsiai nutarta
įsijungti, kaip skyriui, į New
Yorko suvažiavime įsteigtą
Amerikos Lietuvių Inž. ir
Arch. S-gą (ALIAS). Dabar
chicagoiečių sambūris vadinsis
Amerikos Lietuvių Inžinierių
ir Architektų S-ga, Chicago's
skyrius. ALIAS centro valdyba,
kuri yra kartu Pasaulio
Liet. Inž. ir Arch. S-gos (PL
IAS) padalinys, išrinkta š. m.
vasario 24—25 dd. New Yorko
inž. suvažiavime iš vietini-
ų Amerikos lietuvių ir trem-
tinių inžinierių.

Chicagoiečiai leidžia bendrą
technikos darbuotojų populi-
arų mėnesinį laikraštį „Techni-
kos Žodį“. Kadangi „Techni-
kos Žodis“ yra vienintelis pe-
riodinis technikos laikraštis, —
ALIAS ir PLIAS Centro V-
bos yra linke, kad jis kartu ta-
pų jų organu, panaudojant sa-
vo veiklą atitinkamą skyrių.

— Gr.

DP MOKSLEIVIAI SEKMIN GAI LENKYNIAUJA MOKSLE SU AMERIKONAIŠ.

Algis Matulionis 1949 m. bai-
gęs Vokietijoje Wattenstedto
lietuvių gimnazijos 6 klases ir
tais pat metais atvykęs į USA,
įstojo į Hope High School Pro-
vidence mieste, š. m. birželio
18 d. baigė tą mokyklą su pa-
sižymėjimu: išrinktas nariu į
Honor Society of the State
Rhode Island ir apdovanotas
tos draugijos aukso ženklu.
Po mokyklos baigimo jis pri-
imtas studentu į vieną iš se-
niausių USA universitetų —
Brown University Providence
mieste; universitetas jam pa-
skyrė 4 metams stipendiją stu-
dijuoti technikos mokslus.

Montrealis Vyt. Sipelis, per
dvejus metus pabaigęs keturis
pradžios mokyklos skyrius, šie-
met jį pabaigė su Honor pa-
žymėjimu ir priimtas į viduri-
nės mokyklą.
Pasirodė, kad lietuvių mokyk-
los geriau paruošia mokinius,

negu kitų tautų, ir geriau mo-
kinius išlavina, — todėl jie
Amerikos ir Kanados mokyk-
lose perdėm pirmauja.

Z. NOMEIKA JIESKO DARBO.

Vienas geriausių vargoninin-
kų, žymus virtuozas, Z. No-
meika Amerikoje ieško dar-
bo. Lietuvoje jis buvo konser-
vatorijos vargonų profesorius
ir retkarčiais duodavo bažny-
tinės muzikos koncertus, ku-
riais žmonės plačiai domėjosi.

Paskutinis jo vargonų kon-
certas Lietuvoje buvo Vilniaus
Katedroje. Koncerte dalyva-
vo muz. S. Sodeikos vedamas
Katedros lietuvių choras. Trem-
tyje p. Nomeika turėjo daug
koncertų žymiausiose Vokiet-
jos bažnyčiose. Amerikoje p.
Nomeika buvo gavęs darbo (kaž-
kokioje lenkų bažnyčioje, bet
lietuvių bažnyčioje šis žymusis
vargonų meisteris darbo ne-
gauna.

Mokslo-technikos naujienos

„ELEKTRINIAI SMEGENYS“

Nuo birželio 14 d. paleista į
darbą 600.000 dolerių vertės
„elektriniai smegenys“, galin-
tieji per sekundes dalį patiek-
ti atsakymus painiausiems už-
daviniams. Jie dirba Jungti-
nių Valstybių Statistikos Biu-
re.

Pagaminti šį universalų au-
tomatinį skaičiuotąją reikėjo
penkių metų. Kas anksčiau
reikalavo daugelio žmonių sa-
vaitinio darbo, dabar gali bū-
ti padaryta vienu Univac'u
per kelias valandas.

Univac'o išradėjai yra J.
Presper Eckert ir Dr. John W.
Mauchly, tie patys du, kurie
II-jo Pasaulinio Karo metu
Jungtinių Amerikos Valstybių
kariuomenei sukūrė garsųjį
ENIAC. ENIAC buvo nau-
dojamas kariniams uždavi-
niams, ypatingai šovinių tro-
jektorių išmatuoti.

UNIVAC yra skiriamas
prekybinėms operacijoms, ta-
čiau jo išradėjai sako, kad jie
gali spręsti uždavinius kariuo-
menės, laivyno ir aviacijos me-
džiagoms kontroliuoti, metodi-
niam išplanavimams, žemėla-
piniam darbiui ir sudėtingoms
tikimo operacijoms greičiau

Tilvytis apie save.

Komunistų partijon įstojęs
Teofilis Tilvytis 123-me „Lais-
vės“ numery apie save rašo:
„Mielas Lietuvos gegužė,
Būk pasveikintas Kaune!
Esame abu jauni,
Bet sparnai jau mūs palūžę.
Ieškom vietos — kur nutūpt
Ir turtelio prisilupt“.

„Eltos“ žiniomis T. Tilvy-
tis jau tapęs sovietiniu milio-
nieriū.

Redatoriaus kriterius.

Buv. „Dirvos“ redaktorius
p. Karpis „Vienybėje“ rašo:
„Geras redaktorius negali
turėti draugų.

Skamba paradoksu, pasižiū-
rėjus į mūsų spaudą, kur taip
daug redaktorių ir reporterių
saldiežuvaudami, pataikauda-

mi yra susidarę krūvas drau-
gų ir gerbėjų.

Bet redaktorių Pulitzer, ku-
ris įsteigė literatūros, meno ir
žurnalistikos premijas, saky-
davo, kad geras redaktorius,
kurio pagrindinis uždavinys
kelti blogumus, kad žmonės ir
santvarka tobulėtų, negali tu-
rėti draugų. Jei jo draugų bū-
rys didelis, tai toks jis ir re-
daktoriū!“

Rabinas išverstomis kišenėmis

Dr. Vl. Viliamas, po trijų
mėnesių reaguodamas į „NL“
spaudos apžvalgą dėl jo gana
keistų pasisakymų, kimba ne-
tik į apžvalgos mintis, įrody-
tas p. Viliamo straipsnio cita-
tomis, kiek į Kardeļį, kurį va-
dina „senu liudininku rabi-
nu“, bet pats verčia savo švar-
ko kišenes laukan ir teigia:
„Kr. dem. nesu oficialiai pri-
klauses...“

Ponuli, nors kišenės ir iš-
verstos, bet partinis bilietas —
aiškiai matomas... už plono
pamušalo.

tų apie duotąjį asmenį: kur
gyvena, kokios giminės, šei-
mos padėtis, amžius, užsiėmi-
mas, uždarbis, išsimokslinimas,
karinė tarnyba, gimimo vieta
ir, jei gimęs svetur, ar natū-
ralizuotas.

UNIVAC'o veikimas bazuo-
jasi magnetinio rekordavimo
kaspino skaitymu. Šis kaspina-
mas imaitina instrukcijas ir
faktus į elektrinius kalkulia-
vimo vienetus, kurie patys iš-
leidžia atsakymus ir rūšiuoja
gautas informacijas.

UNIVAC pats patikrina sa-
vo atsakymus ir yra užtikrintai
tikslus.

MILIONO METŲ SENUMO GRIAUCIAI

Pietinės Afrikos žurnalas
„Nature“ patiekia platų
straipsnį su atvaizdais, apie
mokslininkų Pietinėje Afrikoje
rastus gyvijo griaučius — kau-
lus, kurių nežino, kam priskai-
tyti — aukšto ištobulėjimo bez
džionei ar žemo ištobulėjimo
žmogui, kuris gyveno pietinėje
Afrikoje prieš milijoną metų.
Mokslininkai dar daugiau tiria
radinį ir radioino vietoje daro
daugiau kasinėjimų.

judas, lyg lavonas. Du jūreiviai nunešė jį, kaip stuobrį, į
jam paskirtą vietą, į tarpinį dėnį. Dvi dienas jis nieko ne-
ėmė į burną ir beveik neatidare akių. Jo nelaisvės bendrai,
anksčiau jo belaisviai, stebėjo jį su baime nusistebėjimu.
Vien tik jo buvimas juos baugino ir nė vienas neįsirdėjo šai-
pytis iš nelaimės to, kurs buvo jų visų kančių priežastis.

Nuo kontinento pučiamo vėjo nešamas, laivas greit nu-
tolo nuo Afrikos krantų. Kapitono mintys, anglų kreiserių
vizijos daugiau nebeslėgiamos, pradėjo sukintis apie būsimą
turtą, kurį jis tikėjosi susidaryti kolonijose, į kurias jis plau-
kė. Jo „juodojo medžio“ krūvis buvo sveikas, užkrečiamų
ligų nebuvo. Tik dvylika silpniausių negrų mirė, nepakel-
dami prasto oro — menkas nuostolis. Bet, norėdamas savo
gyvą krūvį apsaugoti nuo kelionės efektų, jis varydavo juos
vieną kartą per dieną į dėnį. Trys grupės viena paskui ki-
tą ėjo kvėpuoti tyru oro valandą laiko, ir tos oro atsargos
turėjo pakakti dvidešimt keturioms valandoms. Dalis iguolės,
apsiginklavusi iki dantų, ėjo sargyba, atydziai saugodama,
kad vergai nebūtų iš grandinių išsilaisvinę. Kartais jūrei-
vis, mokąs groti smuikui, jiems pagrodavo ir būdavo nuosta-
bu stebėti, kaip visi juodi veidai sužiūrėdavo į jį smuikuo-
jantį, prarasdami priespaudos išraišką, ir, pagaliau, pradėda-
vo juoktis, plodami rankomis, kiek tik grandinės leisdavo.
Kadangi judesiai reikalingi sveikatos palaikymui, viena iš
kapitono Ledoux taisyklių buvo, kad visi vergai šoktų, taip,
kaip kad arkliai prieš išlaipinimą yra pravedžiojami.

„Ei, vaikai, šokite ir linksminkitės!“ — kapitonas šaukda
vo perkūnišku balsu, pliauškendamas sunkiu vergų botagu.
Ir vergai tuoj pat striksendavo ir šokdavo.

Kurį laiką Tamango dėl žaizdos turėjo būti po deniu.
Bet vėliau ir jis pasirodė ant viršaus, kurį laiką jis stovėjo
tarp besikraipiančių vergų, aukštai iškėlęs galvą ir jo liūdno,
bet nerūpestingos akys žvelgė į berybį vandenyną, supantį
laivą; paskui jis atsigulė, teisingiau sakant, krito ant denio,
nė nepastumdamas grandinių patogesnės padėtin. Ledoux
sėdėjo užpakaliniame dėnyje, rūkdamas pypkę. Šalia jo
stovėjo Ayche, laikydama rankoje asotį degtinės ir pasiruo-
šusi jo stiklą vėl pripildyti. Vietoje pančių, jį dėvėjo gra-
žia mėlynos medžiagos suknelė ir švelnios ožkos odos bate-
lius, kas aiškiai rodė, kad kapitono namų sferoje ji užėmė
garbingą vietą. Vienas iš juodųjų, kurs neapkęntė Tama-
ngo, jam parodė ją. Vos tik pamatęs, jis sušuko ir keliais
šuoliais pasiekė užpakalinį dėnį, sargybiniais nepastebėjus
tokio baisaus laivyno disciplinos sulaužymo sustabdyti.

„Ayche!“ — jis sušuko visu balsu ir Ayche suspiegė,
kai jis pridėjo — „ar tu manai, kad baltųjų krašte nėra Ma-
mos Jumbo?“

Jūreiviai atbėgo pakeltomis lazdomis, bet jis ramiai su-
sikryžiuo rankas ir pamažu nuėjo į savo vietą, tuo tarpu kai
Ayche nusigando to paslaptingo klausimo ir pasiruovo aša-
romis.

Vertėjas paaiškino, kas buvo toji Mama Jumbo, kurios
vien tik vardo paminėjimas sukėlė tokią baime.

(Bus daugiau).

Žmonija ir Tikyba.

(Atkelta iš 5 pusl.)

Senovėje buvo visur numa-
nyta ir skelbta, kad žmogus
kartotinai užgimsta. Pareiš-
kia tai ir Evangelija. Jono 9,
2. Jėzaus mokiniai jį klausia:
„Viešpatie, kas nusidėjo, šis
ar jo gimdytojai, kad jis gi-
mė aklas?“ Vadinasi turėjo
būt jau gyvenęs, kad nusidėt
galėjęs. O Jėzus tai nepiekia
kaip klaidingumą, ale dar tei-
giamai tą nuomonę priima. Bet
stebėtina, kad dabarties lai-
kais kartotinas žmogaus už-
gimimas ir gyvenimas pasau-
lyje visoj žmonijoj pradeda
skelbties.

Labai domėjimo verta yra
ir žinia, kad Išganytojo užgi-
mimas iš skaitios mergos
skelbtas jau kelis tūkstantius
metų pirm krikščioniškumo
laikų. Labai seni Hindų švent-
raštiai kalba apie vaikų užgi-
mimą iš mergos Dėvaki, ku-
rios vardas reiškia dievišką
moteriškumą. Vardas to vai-
ko buvo Krišna. Jam užgimus,

krašto valdovas, tai patyręs,
nusigandęs, manydamas, kad
jis jį nuo sosto nustumsias.
Ii pasiryžė jį nužudyti. Bet
vaiko motina su naujai gimu-
siuoju, lydimą vienuolio, išbė-
go į svetimą šalį, kur apsigy-
veno. Tuo tarpu valdovas vi-
sus naujai gimusius vaikus gin-
dymo vietovėse leido išžudyti.
Bet Krišna išliko gyvas ir jo
motina buvo gerbiama kaip
Dievo motina.

Visokie vaizdai, ypatiai se-
nųjų Aigyptietių, rodo dieviš-
ką motiną su vaiku. Aigyptie-
čiai vadina ją Isis, jos vaiką
Horus. O pagal tuos vaizdus
vėliau buvo sukuriami tokie-
jau su Marija ir Jėzumi. Bet
žinotina, kad tūlos nekreikšči-
niškos tautos Azijoj, Afrikoj
ir Amerikoj vis kalbėdavo apie
Dievo motiną. Dažnai dieviš-
kumas moterim ir buvo vaiz-
duojamas. Ką tai reiškia, la-
bai apmąstyti.

(Bus daugiau).

prancūzų jūrininkams, kurie greitai mednius jungus pakei-
tė geležinėmis grandinėmis ir surakino rankas — puiki Eu-
ropos civilizacijos pranašumo demonstracija!

Liko apie trys dešimtys vergų — vaikai, seni vyrai ir
silpnos moterys. Bet laive nebuvo daugiau vietos. Tamango,
nežinodamas, ką su jais daryti, pasiūlė kapitonui paimti juos:
bonka degtinės už galvą. Pasiūlymas buvo gundantis. Le-
doux prisiminė „Sicilian Vespers“ pastatyme Nantės mieste,
kur jis buvo pastebėjęs, kad nemažas kiekis tvirtų ir gerai su-
durtų žmonių sugebėjo įsisprausti į salę ir tuoj, dėka žmonių
kūnų galėjimo susispausti, susirasti sau vietos. Jis sutiko pa-
imti dvidešimtį ploniausių vergų. Tamango tada pasiūlė pa-
imti likusius dešimt už stiklą degtinės nuo galvos, Kapito-
nas, prisiminęs, kad vaikai geležinkelio važiuoja už pusę
kainos ir teuzima tik pusę vietos, sutiko paimti tris vaikus,
sakydamas, jog daugiau paimti jau nebegalys. Tamango, ma-
tydamas likusius septynis vergus, nutvėrė šautuvą ir taikė į
arčiausią stovinčią moterį. Ji buvo trijų vaikų motina.

„Pirk ją“ — jis tarė baltajam — „arba aš šausiu. Pusė
stiklo degtinės ar ji miršta.

„Bet ką gi, po dvejukių, aš galiu su ja daryti?“ — pa-
klauskė Ledoux.

Tamango iššovė ir vergė krito negyva.

„Dabar kitas“ — sušuko Tamango, taikydamas į visai
seną negrą. — „Stiklas degtinės ar...“

Kulka nulėkė pro šalį, kadangi viena iš žmonių tvėrė
jam už rankos. Ji tame senyje, kurį jos vyras norėjo nušau-
ti, atpažino guiriot, arba burtininką, kurs jai pranašavo, kad
ji būsianti karalienė.

Tamango, išgertos degtinės veikiamas, taip sutrukdy-
tas, prarado pusiausvyrą. Jis trenkė savo žmonai buože ir
pasuko ją į kapitoną.

„Imk ją“ — jis tarė — „aš tau dovanuoju šią moterį.“

„Aš tau surasiu vetos“ — pasakė Ledoux, paėmęs ją už
rankos, ir nusišypsojo, pamatęs kokią graži ji buvo.

Vertėjas — gailestingas žmogus — gavo iš Tamango
likusius šešis vergus už dėžę uostomo tabako. Jis nuėmė
jų jungus ir liepė jiems eiti kur tik nori. Tie, nežinodami
kaip pasiekti namus du šimtus lygų (lyga — 3 mylios) nuo
pakrantės, pasklido į įvairias puses.

Tuo metu kapitonas atsisveikino su Tamango ir, norė-
damas greičiau pakrauti laivą, ragino igulą paskubėti. Jam
atrodė nesaugu ilgiau pasilikti upėje, kadangi anglų kreise-
riai galėjo grįžti bet kuriuo metu. Todėl jis nutarė išplaukti
rytojaus dieną. Tamango nieko kito negalėjo daryti, kaip
tik atsigulti pavėsyje ant žolės ir išsipagirioti.

Kai jis atsisubdo, burės jau buvo pakeltos ir laivas plau-
kė pasroviui. Tamango, nuo lėbavimo dar tebesvaigęs, pa-
šaukė savo žmoną Ayche. Jam priminė, kad, jos nelaimėi,
ji jam neitkusi ir jį jai dovanojęs baltajam kapitonui, kurs
ją pasiėmęs su savim į laivą. Pusiau pritrėnkta, Tamango
susiėmė galvą; po to, pačiupęs šautuvą, pasileido tiesiai prie
mažyčio upeliukščio, apie pusę mylios nuo vandenyno. Zi-

Lietuviai Anglijos horizontuose

O, sveikas lietuviškas spausdintas žodis!

Anei rašto, anei druko, Mums skaityt neduoda. Tegul liekasi Lietuva Ir tamsi ir juoda...

Lietuviško spausdinto žodžio šimteriopai didesni ir skaudesni Odisejos keliai, negu mūsų tėviškės netekusių tremtinių. Žiauriausiais Rusijos carų gadynės laikais Tu išlikai gyvas ne dvarų rūmuose, ne miestų puosniuose rūmuose, bet vargingose lietuviškose sodžiaus bakūžėse. Neturėjai teisės laisvai pasirodyti savo tėvynėje, prisiglaudęs kaip tremtinys Prūsų žemėje tu buvojai ir nešei gandrą tėvynai, jog prisikelti reikės... Tavo dėka, Lietuva atsistojo laisva ir nepriklausoma valstybė. Už tave mūsų seneliai — knygnešiai, savo kaulais nuklojo kelius iki tolimojo Sibiro. Oi, kien kien jų priglaudė žvarbios Sibiro tundros? Niekas negali net apytikriai pasakyti. Tačiau tu išsaugotas tu pilkasermėgių artoji, amžiams likai gyvas mūsų tautai ir vėl nešei gandrą mums esantiems vakarų pasaulyje, kad Lietuva, sutriuškinusi baisių tautų bolševizmą, vėl kelsis, žydės ir klestės.

Pavaizdavimui tu niūrių spaudos draudimo laikų, D. Britanijos Liet. S-gos Bradfordo Apygardos valdyba, Bradfordo pastatė S. Čiurlionienės 4-rių veiksmų dramą „Aušros Sūnūs“. Veikalas, atsižvelgiant į vietos sąlygas, tiek vaidybos, tiek dekoracijų atžvilgiu labai vykusiai išpildytas. Atsilankiusiems aiškiai atspindėjo, tie atšiaurūs lietuviško spausdinto žodžio persekiojimo laikai ir mūsų laisvės švyturiai — knygnešius pasiaukojimą, kurie išsižadėdami savo brangiausio turto — gyvybės, kovojo nenuilstamai su caro žandais, su kruvina carų priespauda ir savo tiesos ginklu — lietuvišku spausdintu žodžiu atvedė tautą į prisikėlimą.

DANUTĖ STRAZDAITĖ

670 Annette St., Toronto, atidarė

PETER PAN BEAUTY SHOP

Daro pusmetines ir įvairias vienkartinės šukuosenas, dažo ir kerpa plaukus. Kiekvienu metu (išskyrus sekmadenius) galima susisiekti telefonu: JU 1905.

Rūta

LIETUVIŠKA MAISTO PRODUKTŲ KRAUTUVĖ JŪSŲ PATARNAVIMUI. PRAŠOME APLANKYTI. 7730 Broadway St. (kampas 8 Ave.).

Ville Lasalle.

A. GAURYS.

P. ADAMONIS.

VICTORIA CLEANERS & DYERS CO.

EXPERT CLEANING & DYEING SERVICE FOR CLOTHES AND HOUSE FURNISHINGS OF ALL DESCRIPTIONS. MINOR REPAIRS. RUGS AND CHESTERFIELDS CLEANED. CITY-WIDE PICK-UP AND DELIVERY. FUR AND GARMENT STORAGE.

2832 ALLARD TR. 1135

MONTREALIS 2836 Allard

Tr. 1135

Mes valome ir dažome įvairius, kaip vyriškus, taip moteriškus drabužius. Taip pat išvalome apsiaustus nuo lietaus uždedami jiems „Drex“, kad neperleistų vandens ir duotu gražesnę išvaizdą.

Taipgi valome visokiausios rūšies karpetus ir fotelius (Chesterfields), garbinus lengvus ir sunkius. Sutausome rūbus (iširimus), išiuваме sagas ir pan. Kiekvieną orderį paime iš namų ir pristatome į namus.

Už mūsų atliktą darbą garentuojame.

Dėl informacijų prašome telefonuoti: TR 1135, galima šaukti lietuviškai.

Lietuviai savininkai:

J. Matulaitis,

J. Kriaučiūnas,

A. Majauskas.

Laiškai Redakcijai

ATVIRAS LAISKAS.

P. L. Norvaišui - Giriniui, K. L. C. T-bos vicepirmininkui. 30. VI. 1951 mt. Montreal.

Nustebau perskaitęs Tamsos atvirąjį man laišką, patalpintą „NL“ laikraštyje, š. m. gegužės mėn. 24 d. Ten buvo primetama, kad aš aktyvaudoje kelių LOK-o narių esąs pareiškęs minčių, kurios žemina Tamsos asmenį.

Į tai turiu pareikšti:

Visą „tiesą“ p. L. Norvaiša-Girinis sužinojo ne iš manęs, bet iš gandy, už tai atvirasis

sudėtyje veikia choras, tautinių šokių grupė ir meno mėgėjų sekcija, kuri režisoriaus p. A. J. Kaulėno režisūroje pajėgia gerai paruošti scenai net ir tokius klasikinės veikalus kaip Schillerio „Klasta ir melė“ ir kt. Tautinių šokių grupę vadovauja buv. Vilniaus Filharmonijos artistė p. L. Brazdienė.

Chorui nuo 1947 m. vadovauja p. V. Mamaitis, kuris savo tvirtos ir nenuilstamos iniciatyvos dėka iš buvusio choro išugdė tvirtą ir gausų chorą, jis taip pat yra ir minėtojo meno sambūrio vadovas. Sambūrio administracijos reikalus tvarkyti yra išrinkta valdyba, jos pirmininku išrinktas aktyvus veikėjas p. P. Mašalaitis. Linkėtina Londono lietuvių meno sambūrio kolektyvui sekmingiausios darbuotės lietuvių kultūrinio darbo baruose ir pasiektais juose naujais rezultatais, vis aplankyti nors didesniąsias lietuvių kolonijas šioje salos žemėje.

D. Brit, Liet. S-gos Bradfordo skyriaus valdyba nuoširdžiai dėkoja Londono lietuvių meno sambūrio vadovui, choro dirigentui p. V. Mamaičiui ir sambūrio dalyviams už išpildytą lietuviškos dainos koncertą Bradforde. Dėkojame

Jūsų laiškas turėjo liesti ne mane, bet „pranešėjus“.

Baigiant šį nemalonų nesusi-pratimą, turiu pareikšti, kad tiek aš, tiek ir p. L. Norvaiša-Girinis, buvome įvelti tik gandy platinimo pasėkoje.

Leonas Balzaras.

PAAIŠKINIMAS.

Išsiaiškinus paplitusio gando aplinkybes, šį p. L. Balzaro laišką laikau ganėtinu; savo laišką, tilpusį „N. L.“ 20 nr. atšaukiu, ir tuo mūsų nesusi-pratimą laikau baigtu.

L. Girinis - Norvaiša.

30. VI. 1951.

darbu prisidėjusioms koncerto surengime p. Br. Pivoriūnėnei, J. Miliauskienėi, B. ir J. Šukytėms, taipgi ir gerb. lietuviškai visuomenei skaitlingai atsilankiusiai į šį koncertą.

Artėja Britų Parlamento rinkimai?

Žvilgtelėjus į britų politinį gyvenimą, pastebėsime, kad po paskutinių parlamento rinkimų, opozicija dabartiniu laiku ypatingai paaštrino laikyseną ir pasitikėdama net didelę persvara laimėti sekančius parlamento rinkimus, deda pastangas priversti vyriausybę prie naujų parlamento rinkimų. Dabartinė darbių vyriausybė, turėdama labai mažą balsų persvarą parlamente, vos beįstengia savo pozicijas išlaikyti. Balsavimų atvejis parlamente turi dalyvauti ir ministrai, kad sušinkus reikiama balsų dauguma ir toksai jų dalyvavimas labai trukdo jų ministerijai darbą. Esama žinių, kad netolimoje ateityje galimi britų parlamento rinkimai.

J. J-tis.

KAS REMIA „NEPRIKL. LIETUVĄ“ — REMIA LIETUVOS LAISVĖS KOVĄ!

„PELĖDA“ vienintelis satyros ir humoro žurnalas Amerikoje

gausiai iliustruotas. 16 psl., metinė prenumerata \$ 4,00, pusmetinė \$2,50. Atskiro numerio kaina 40 centų. Prišuntę pašto ženklais 40 centų, PELĖDĄ gaus į namus. Visi PELĖDOS numeriai įdomūs, o 3-as pats įdomiausias. Jame rašoma: Keturi didieji prie screeningo stalo — arba, kaip vyskupas Valančius, Vincas Kudirka, Maironis ir Tomas-Vaižgantas emigravo į Ašarų Salą — vaizduojama Lietuva sovietų okupacijoj, tremty ir DP Amerikoje.

Apdainuojama stovyklose žydėjusi prekyba. „Nevedė“ jau nikačiai. Kaip šventėme „Tėvo Dieną“... Alkanos mintys. Teatras. Mirusioji siela. Įdomūs klausimai — atsakymai. Daug aktualios kronikos, anekdotų. Korespondencijos iš Clelando, Bostono, Los Angeles, Wilkes-Barre, Toronto ir tt. „NEMUNAS“ knygynas tik ką išleido Dr. Garmaus NEMUNO PAKRANTĖMIS, 136 psl., kaina \$ 1,25

Gautos naujienos — V. Ramono — Dulkės raudonam saulė laidy — \$ 3,00. Maceinos — Jobo Drama — \$ 2,00. Babicko — Brazilija — \$ 1,50 ir daug kitų.

Adresuokite — LIETUVIŲ KNYGYNAS NEMUNAS. 3143 SO HALSTED St. CHICAGO 8, ILL. Phone VICTORY 2-3314.

ANTANAS MATULIS

maloniai kviečia tautiečius atlankyti jo

Užkandinė

kuri duoda gerą pasirinkimą visokių užkandžių ir gėrimų.

7682 Edvard ir 6 Ave kampas, Ville Lasalle. Telefonas: TR 8112.

LIETUVIŠKA

BALDŲ KRAUTUVĖ

IR DIRBTUVĖ

PARDUODAME GATAVUS, PRIIMAME UŽSAKYMUS IR PATAISYMAS.

ATLANTIC CITY BEDDING & UPHOLSTERING CO 899 BLOOR ST. W. TORONTO, TEL. LO 1438. SAV. J. KAMICHAITIS. PATARIMAI VELTUI.

DOMINION AGENCIES BUREAU

16 Woolworth Bldg.,

PORT ARTHUR, Ont., CANADA

Kas yra suinteresuotas atgabenimu giminių ar pažįstamų į Kanadą, prašau kreiptis į mūsų įstaigą, kuri jau ilgą laiką, kaip tvarko IMIGRACIJOS reikalus. Taip pat įvairių dokumentų reikalus: pasus ar pilietybės dokumentus ir laivams bilietus ir įvairias pasaulio šalis.

KALENDORIUS

1951 METAMS

1	S	Dominion D., Julius,	Liepa, Gendrutis.
2	P	Marija,	Žilvinė, Lengvenis.
3	A	Leonas, Anatolijus,	Bijotė, Vaidilis.
4	T	Ulrikas,	Surteikė, Vaidulis.
5	K	Filomena,	Lakštutė, Butginas.
6	P	Tomas Mor.,	Ritonė, Voverė.
7	Š	Kirilas ir Metodijus,	Skinutė, Sungailis.
8	S	Elzbieta,	Danga, Tauragis.
9	P	Marcelina,	Aušrelė, Pušinis.
10	A	7 brol. mieg.,	Švitra, Mantrimas.
11	T	Pijus,	Šarūnė, Vilimantas.
12	K	Jonas Gvalb.,	Skaidra, Margis.
13	P	Anakletas, Margarita,	Kindis.
14	Š	Bonaventūras,	Kimtyla, Vidutis.
15	S	Enrikas,	Žvingilė, Lemtūris.
16	P	P. Marijos Škaplierinė,	Dudutis.
17	A	Aleksiejus,	Utenė, Vytenis.
18	T	Kamilius, Esmantė,	Esmantė, Tautvilas.
19	K	Vincentas a Paulo,	Šluoksnė, Šventaragis.
20	P	Jeronimas,	Tautginė, Alvydas.
21	Š	Prakseda,	Pasargė, Rimvydas.
22	S	Marija Magdalena,	Aukšė.
23	P	Apoštaras,	Ilgė, Tarvilas.
24	A	Kristina,	Živilė, Dargvilas.
25	T	Jokūbas,	Aušra, Dauginas.
26	K	Ona,	Greitūtė, Gluosnis, Meilė.
27	P	Pantaleonas,	Meletėlė, Žintautas.
28	Š	Nazarijus, Viktoras,	Agarė.
29	S	Feliksas, Betr., Morta,	Patirga, Mantvydas.
30	P	Abdonas, Judita,	Ulelė, Bijūnas.
31	A	Ignas,	Lėtutė, Vainibutas.

Mėnulis: Jaunas — 4 d., Priešpilis — 12 d., Pilnatis — 18 d., Delčia — 25 d.

Saulė: 8 d. — teka 4,21, sėsta 7,48; 15 d. — teka 4,26, sėsta 7,45; 22 d. teka 4,33, sėsta 7,39; 29 d. — teka 4,33, sėsta 7,39; 29 d. — teka 4,40, sėsta 7,32.

ZURNALAI, naujaisi BELETRISTIKOS LEIDINIAI ir įvairių sričių MOKSLO KNYGOS vokiečių kalba tiesiog iš Vokietijos per lietuvišką importą ir persiuntimo firmą.

Reikalaukite mūsų kainoraščio!

A. PAULAITIS

Importe - Exporte.

Wangen - Allgau — Germany.

Dėmesio!
Hamiltonas - Ontario

Fotografuojame vestuves,

darom portretus, vaikų nuotraukas, reprodukcijas senų dokumentų, fotografijų etc.

IŠPILDOME PUKIAI IR PIGIAI.

„ONTARIO FOTO STUDIO“

622 Barton St. E. Tel. 5-6156. Mamilton, Ont.

AUKŠTA KOKYBĖ-ŽEMA KAINA

Siuntiniai į Vakarų ir Rytų Vokietiją, Lenkiją ir kitus Europos kraštus, išskyrus SSRS

PER US PARCEL POST.

Užsakymuose prašoma rašyti aiškiai siuntėjo ir gavėjo vardą, pavardę, adresą, pakieto numerį ir jo kainą.

Kaina U. S. dol.

5 sv. mlt. p.kavos	Nr. 14 \$ 6.75	5 sv. m. p. kavos	Nr. 18 \$ 9.80
2 sv. m. p. kavos		5 sv. g. k. taukų	
1/2 sv. kakao	Nr. 15	2 sv. šokolado	Nr. 19 \$ 9.50
1/2 sv. šokolado		5 sv. m. p. kavos	
1/4 sv. arbatos	\$ 5.20	10 sv. cukraus	
11 oz. kompoto		12 plyt. bulijono	
4 sv. m. p. kavos		3 sv. g. k. taukų (skardinėje)	Nr. 20 \$ 7.15
1 sv. kakao	Nr. 16	2 sv. m. p. kavos	
1 sv. šokolado		1 sv. Aliaskos Salmon	
1/2 sv. arbatos	\$ 8,90	1/2 sv. kakao	
22 oz. kompoto		1/4 sv. arbatos	
2 sv. m. p. kavos		2 sv. m. p. kavos	Nr. 21 \$ 6.00
1 sv. ryžių	Nr. 17	1 Qu. alyvos „Mazola“	
4 oz. Salmon		1 sv. saldinių	
6 oz. Tuna		1/2 sv. kakao	
6 oz. liežuvių	\$ 6.50	1/4 arbatos	
1 1/2 oz. j. pipirų		12 sv. gr. k. taukų	Nr. 22 \$ 6.00
4 oz. kokoso		Individualūs paketai ruošiami susitarus.	
3/4 oz. kardamono		Kava į visus paketus dedama po 1 sv. skardinėse.	
1 1/2 oz. cinamono			
1 oz. majorano			
1 1/4 oz. paprikos			

Pinigai: 100 DM \$ 21.50 į Vakarų Vokietiją. Dėl kitų kraštų prašome atsiklausi kurso.

HONEST AID, REG'D. 456 W. 63rd Street, CHICAGO 21, ILL. USA.

Kanados šiaurėje

Kas į šiaurę nuo Norway House, esančio šiauriniame Winnipeg ežero gale, ir nuo The Pass, prie Saskatčevano upės į šiaurę nuo Winnipeg ežero, jau saitoma tikroji Kanados šiaurė (North).

Ilgesnė kelionė traukiniu iš Winnipeg į nežinomą kraštą sukelia nemaža žingeidumo. Pravažiavus Portage la Prairie ir Gladstone toliau į šiaurę akis pradžiugina kairėje pasirodanti ilga kalvų eilė, kuri pradžioje sunku atskirti nuo dangaus pakraščioje nugulusio debesų klodo. Pirmoji vietovė Plumas sužavi ne tik savo gražia vieta, ant dar nežymios aukštumos, bet ir pirmas tyro vandens sraunus upelis, kas po amžinai dumblių Winnipeg upių ir ežerų vandenį vyliote vylioja. Juo toliau, juo kalvų eilė kyla, ryškėja ir artėja. Tai tarp Manitobos ir Saskatčevano provincijų esančių Riding, Duck ir Porcupine kalnų atšaitės, kurios nusitęsia iki pat Hudson Bay junction (kryžkelės).

Keletas tikrai gražių vietovių: Glanella, šniokštanti smar ki, gana didoka Ochra upė; Gilbert Plains ir Grand View ant gražių aukštumų. Apylinkės matyti geros žemės ūkiui. Gais rais, pasirodo, gyventojai čia ginasi nuo krūmų ir naikina praeitų metų šiaudus.

Juo toliau į šiaurę, juo dažniau skraido antys ir kitoki vandens paukščiai ir juo dažniau prasideda eglynų miškai ir juo didesnės eglės. Juo dažniau ežeriuku, juo sraunesnis vanduo upeliuose.

The Pass lyguma su didele sraunia Saskatčevano upe tai paskutinė žemės ūkiui dar įmanoma riba, už kurios jau prasideda ištisinė Kanados Suomija — uolos, ežerai, ežerėliai ir miškeliai, ir tik tuo skirtumu, kad čia tie miškai ir miškus nebepanašūs. Kadaise matyti ir čia būta didesnių miškų, kas matyti iš suvirtusių apdegusių ilgų ir storokų eglių stuoabrių. Nudagusio miško vietoje da-

bar atauga daugiausia mišrus egliačių, berželių ir epušaičių atžaliynas.

Žuoluo čia jau nebėra nė ženklo. Jau apie Winnipegą žuoluo nors labai apstu, bet jie jau nebestoresni, kaip gero vyio rankovė. Flin Flon jau guli už žuoluo linijos. Per šaltos žiemos čia. Bet įvairūs smulkūs augalėliai, tie patys, kaip Lietuvoje, matyt, gali šalti pakelti be sunkumo. Taip įvairiausių laukinių gėlių ir uogynų čia gali rasti tų pačių kaip Lietuvoje: aikštelėse šypsoi saulės skaitūs pieninių žiedai pakelės nusegotos žemuočių žiedeliais, balose geltonuoja derlius lūkstai, ant kalvų mėlynuoja žibutės, o mėlynių ir bruknių pilni miškai ir skynimai. Krūmuose dažnai randama mažų laukinių agurkų ir vašoklių bei vyšnių. Nors jau ir apie Winnipegą niekas neužsiima sodininkyste, bet, atrodo, kad parinkus tinkamas atsparias atmainas, galima ir čia būtų turėti šokių tokį vaismedžių arba uogų sodelį. Tuo tarpu vienintelis Flin Flon pažistamas lietuvis p. Nikodemus Ališauskas savo gražaus namo akmeniniame kieme augina porą vyšnių, ir, sako, metai iš metų jos neša gausių vaisių, tik tas skirtumas, kad uogos žymiai mažesnės ir gana rūgščios.

Daržų darželių pilna ir Flin Flone, o keleto vietų matyti ir kažkas panašaus į fardeles, kur aplink gyvenamus namus yra suartų keletas hektarų lauko ir šiek tiek lysvių daržovėms. Vienintelis daržininkas prie 18.000 gyventojų Flin Flon mieste buvęs tūlas kinietis prie No 10 highway (plento), kur buvęs pasistatęs net porą stiklinių šiltadaržių, tačiau nors jau laikas būtų žemę dirbti ir daigus sodinti, bet jo „property“ uždarinėta, langai ir durys užkalinėti, o prie sienos prikalta lenta, kad nuosavybė parduodama...

Tikrieji ir vieninteliai pragyvenimo šaltiniai čia yra du, tai

LONDON, Ont.

SIAUBINGOJO BIRŽELIO MINĖJIMAS

London, Ont. Birželio mėn. 17 d. Pabaltijo tautų išeiviai Londone išpūdingai paminėjo liūdną pirmojo masinio tremimo 10 metų sukaktį.

Dar gerokai prieš paskelbtą laiką prie Viktorijos Parko Žuvusiems už Laisvę paminklo ėmė rinktis Pabaltiečiai ir jų kvietieji svečiai. Išrikiavus prie paminklo lietuvių skautų garbės sargyba, pasirodė trys poros tautiniai rūbais mergaičių — lietuvių, latvių ir estė. Jos atnešė ir padėjo paminklo papėdėje, puikų, gyvų gėlių, tautiniais kaspais išpuoštą, vainiką. Latvių kalbėtojas angliškai kreipėsi į susirinkusius, nušviesdamas šios baltiečių demonstracijos prasmę bei tikslą ir pakvietė visus į Šv. Petro Parapijos salę.

Salėje per visą sceną, papuoštą tautinėmis ir Kanados

Hudson Bay kasyklos ir tirpyklos ir žuvis. Bet, kiek pirmoji yra viso šio sparciai augančio miesto maitintoja, tiek žvejyba čia yra tik sportas. Nors nesuskaitomi čia ežerai „kušėte kuša“ žuvimi, jokios žuvies pramonės, nei žvejybos čia nėra, išskiriant įvairias įvairias meškeres su dirbtinomis metalinėmis žuvėlių bei valų imitacijomis. Nors Senajame Pasulyje su tokiomis metalinėmis patiekmenimis vargiai ar kvailiausiai žuvį pasisektų suvilioti ir nors Naujojo Pasaulio žuvis vargiai yra kvailesnė už Senojo, bet kadangi čia jų vandenys tiek, kiek bulvių šutienėje, tai kitoji iš nuobodulio net ant tokių masinių pasikabina. Šiaip Flin Flono radijo stotis kasdien greta oro pranešimų duoda ir meškeriojamos informacijos, skelbdama, nuo kuriai iki kuriai valandai žvejyba bus „go od“ ir nuo kuriai iki kuriai bus „bad“, lyg stoties skelbėjai iš anksto žinotų, kada kurią dieną žuvis pietauja ir kada vakarienauja.

J. Pronskus. Matukaitė paskambino Šope-

vėliavomis, iškabintas dailininko Z. Žilinsko didžiulis paveikslas, specialiai šiai progai padarytas ir vaizduojas rūsčią Sibirą gamtą, ilgą, kaip akis užmato, varomą tremtinį palinkusių žmonių vorą ir pačiame paveikslo priesaky didelę ginkluotą enkavedistą figurą.

Pirmose sėdinčiųjų eilėse buvo du Kanados parlamento nariai, Londono miesto burmistras ir kit. aukštosios Londono visuomenės atstovai.

Minėjimas pradėtas Kanados himnu. Studentas Vyt. Petrauskas savo paskaitoje gražia anglų kalba vaizdžiai apibūdino prieš 10 metų išgyventas siaubingas ir atminimas birželio dienas ir iki šiol besitęsiančią mažųjų Baltijos valstybių skaudžią tragediją. Burmistras Allan Rush palinkėjo pabaltiečiams geriausios ateities Kanados žemėje. Federalinio Kanados parlamento narys p. Harry White aiškiai užakcentavo komunizmo grėsmę laisvajam pasauliui, o Ontario provincijos parlamento narys p. Campbell Colder šiltai mus užsąsdamas pastebėjo, kad senieji kanadiečiai ir scenoje iškabintą paveikslą gali žiūrėti, kaip į menišką kūrinių, tačiau pabaltiečiams jis reiškia šaltą, žiaurią, kruviną ir širdį veriančią tikrovę.

Toliau gimtąja kalba į susirinkusius prabilo estas, po jo latvis ir lietuvis. Kiekvieno jų kalbą palydėjo išpūdingai sugiedoti tautos himnai.

Po trumpos pertraukėlės meninė dalį pradėjo lietuviai. P. Mažiauskienė gražiai padėklavo B. Brazdžionio eilėraštį „Tremtiniai“. Latvių sol. p. Lukst pagiedojo A. Kalnins „Vergės dainą“ ir P. Šuberto „Vargai ir Viltys“.

Estų choras, vedamas p. C. Korgesar, sugiedojo dvi Miina Herma dainas „Mirusiems už laisvę“ ir „Saugok mus ir moanksto žinotų, kada kurią dieną žuvis pietauja ir kada vakarienauja.“

Joninių laužas

Tillsonburg, Ont. Birželio 23 d. Joninių išvakarėse čia įvyko pirmas toks išpūdingas ir dalyviais gausus lietuviškas pasilinksminimas. Išpuoštoji ir iluminuotoji šokių estradoje suvažiavus svečiams iš Toronto, Hamiltono, Windsor, Delhi ir tų vietovių, belaukiant su temomis ir tradicinio Joninių laužo, vyko smagūs šokiai. Tamsant visi buvo pakviesti prie laužo, dėl kurio pasisekimo — didi padėka Toronto skautams — ėms.

Laužą atidarė Toronto skautų tuntininkas pschn. H. Steipaitis, jautriu žodžiu visus paragindamas bent šią valandėlę mintimis nusikelti į tėvynę. Po jo trumpą, bet entuziastingą žodį tarė Tillsonburgo Lietuvių Ukininkų Klubo pirminkas St. Augustinavičius, priimdamas laužą reikšmę lietuviams, kaip vienybės simboli. Jis buvo skautų pakviestas uždegti laužą. Laužo programą nuotaikingai ir gražiai vedė Kanados rajono vadas vyr. sklt. Vl. Šarūnas. Dainos, šokiai apjungė visus susirinkusius, o linksmi skautiški pasirodymai nuaidėdavo šilėje aplodismentais. Ypač visiems patiko jūros skautų pasirodymas, pavaizdavęs laumes ir raganas, įjeinančius paparčio žiedo. Laužas baigtas vakarine skautų malda.

Apylinkės lietuvių vardu St. Augustinavičius padėkojo skautams už gražų pasirodymą ir „užangažavo“ juos jau ate-

no „Gedulnigąjį maršą“, kuris taip gražiai tiko užbaigiant šį liūdną, bet gražų minėjimą.

L. E-tas.

nančių metų Joninėms. Po laužo vėl buvo tęsiami nuotaikingi šokiai, veikiant gaivos ir užkandžių bufetui.

Toronto skautai-ės pp. Augustinavičius ūkyje buvo pavaišinti puikia vakariene.

Tenka pasidžiaugti, turėjus tokių gražų lietuvišką subuvmą, kuris galėtų būti pavyzdžiu, kaip einama petys į petį lietuviškuoju keliu išeivioj — jaunimas, senieji ateiviai, naujieji — vardan tautos vienybės, žuri ne tik šūkis, bet džiūgus reiškinys.

E. S.

BAISIOJO BIRŽELIO MINĖJIMAS KIRKLAND LAKE

Kirkland Lake Baltų Federacijos iniciatyva buvo suruoštas birželio 14 d. minėjimas, kuris įvyko sekmadienį, birželio 17 d. Kelgtą dieną prieš minėjimą vietos visuomenė buvo supažindinta per spaudą ir radiją apie Pabaltijo kraštų baisy likimą, nepabaigiamą terorą ir deportacijas ir, kad šiemet sueina tų žiaurių žudynių dešimtmetis.

Sekmadienį, birželio mėn. 17 d., kino „Lasalle“ salėje buvo paskaita „The Red Hell“, kuri skaitė tremtinys estas A. Polhak. Po paskaitos buvo rodomi 1941 metų, žiauriai nukankintų bei sovietinės okupacijos Pabaltij, vaizdai. Po to buvo pagerbti kanadiečiai, žuvę I-jo ir II-jo Pasaulinio Karo metu, uždedant bendrą, trijų Pabaltijo kraštų vainiką prie Žuvusiųjų Kareivių Kapo. Lietuvius atstovavo prie uždėjimo vainiko ir atatinčiam žodį pasakė A. Skrebutėnas. Dalyvių tarpe buvo apie 200 — veik vieni tremtiniai. A. P.

PRITYRĖS KVALIFIKUOTAS LIETUVIS LAIKRODININKAS

STINSON'S JEWELLERY

2186 DUNDAS ST. W. TORONTO

Taiso ir parduoda laikrodžius, žiedus ir visokias brangenybes. Garantuotas darbas, preinamos kamos. Krautuvė atidaryta kasdien iki 8 valandos vakaro.

Kanados ir Europos siuvėjas Toronto

JONAS INDRELE

siuva moderniškiausių fasonų vyriškus ir moteriškus kostiumus ir paltus.

DIDELIS PASIRINKIMAS

geriausių angliškų medžiagų. Darbas atliekamas SAŽININGAI IR GRAŽIAI

Adresas: 202 St. Clarens Ave., Toronto. Telefonas: ME 8522.

IVAIRIŲ MASINŲ—KARŲ TAISYMAS

IMPERIAL AUTO COLLISION

G. KERAITIS,

Motorai, sparnai, durys. Taipogi dažymas pagal didelį spalvų pasirinkimą. Mašinos paimamos iš namų ar iš sugedimo vietos kasdien, išskyrus sekmadienius, nuo 8 val. ryto iki 7 val. vakaro, iššaukiant telefonu JU 4773.

— Lietuviams patarnaujame papigintomis kainomis. —
— 561 — KEEL ST. TORONTO, Ont. —

Jei norite pirkti ar parduoti namus Verdune, kreipkitės pas lietuvių draugą.

C.E. DUPRAS SERVICE REALTIES

4336 VERDUN Ave., VERDUN

Tel. YO 0529

LIETUVIAI PAS SAVUOSIUS!

National Restaurant

Lietuviškas Restoranas.

SAV. M. ŠUKYS.

633 Church Ave (prie Verdun Ave) arti naujosios lietuvių bažnyčios. Tel. TR 0141
Atdara kasdien ir sekmadieniais po pamaldų.

Tel. HE 4114

S. MAZULAITIS

SIUVĖJAS

6920 Monk Blvd. Ville Emard, Montreal, Trambvajus 36.

DAŽYKLA

SAV. JURGIS MERKYS,

251 St. John St. Longeuil. Telefonas: 7578.

Dažo paltus, sukneles, visokius kitus drabužius ir visokias medžiagas.

20-ties metų patyrimas — geriausia garantija už atliekamą darbą.

PAPIGINTOS KAINOS LIETUVIAMS!

RENE BOURDAGES Reg'd MAMERTAS MAČIUKAS

DIPLOMUOTAS MOTERIŠKŲ IR VYRIŠKŲ RŪBŲ SIUVĖJAS

AUKŠTOS KOKYBĖS RANKŲ DARBAS.

ANGLIŠKOS MEDŽIAGOS NAUJAUSIOS MADOS.

SKUBUS PATARNAVIMAS

Specializuojuos užsakymais paštu (mail orders) iš visų Kanados ir JAV vietovių.

Adresas: kampas Mount Royal ir Brebeuf
įėjimas: 4504 Brebeuf street. Telefonas FR 9141

DIPLOMUOTAS LIETUVIS LAIKRODININKAS

L. ARMALIS

76 Culver St., SIMCOE, Ont.

ATIDARĖ LAIKRODŽIŲ TAISYMO DIRBTUVĖ:

Priimu taisyti visų rūšių laikrodžius. Darbą atlieku greit, sąžiningai ir žymiai pigiau.

Lietuvis laikrodininkas, turis ilgametę praktiką,

ŽUKAS ANTANAS

1062 Riverview Ave., Verdun, Montreal, Que.

Tel. TR 2050, priima pataisymams įvairius laikrodžius.

Darbas atliekamas greitai ir sąžiningai.

Kainos žemesnės kaip kitur. Už pataisymus garantuoja. Kreiptis vakarais po 6,30 val.

BALTICKA

LIETUVIS BATSIVUIS.

Pataisymai ir užsakymai.

4666 Park Ave, Montreal.

Lietuviškoje

Jono LADYGOS

baldu

studijoje

„ARTIS“

salonai, sofas, foteliai pigesni kaip kitur. Užsaky mai ir pataisymai.

6114 Blvd. Monk, Ville Emard, Montreal. Telef.: TR 5535.

SOTUS ALKANAM PADEK

A/D OVERSEAS, INC., 2244 W. 23rd PLACE, CHICAGO 8, ILL., USA.

Aid Overseas, Inc. siunčia maisto siuntinius į visas 4 Vokietijos zonas ir kitus Europos kraštus, išskyrus SSRS. Siuntiniai yra pilnai apdrausti nuo dingimo.

Pristatymas trunka apie 15—20 dienų.

Aid Overseas, Inc., maisto siuntiniai pokuojami Europos sandėliuose, o užsakymai iš Chicago siunčiami AIR MAIL.

UŽSAKANT DIDESNIUS KIEKIUS DUODAMA NUOLAIDA.

2 sv. kiaulinių taukų

2 sv. margarino

1 sv. deg. kavos

1 sv. kakavos

1 sv. šokolado

Siuntinys Nr 12—\$ 6.40

2 sv. rūkytų lašinių

2 sv. kiaulinių taukų

1 sv. deg. kavos

1 sv. kakavos

1 sv. šokolado

2 sv. cukraus

Siuntinys Nr. 1—\$ 6.70

2 sv. kiaulinių taukų

2 sv. rūkytų lašinių

2 sv. salami dešros.

2 sv. (be 2 ozs.) ken. bek.

1 dėž. margarino (400 g)

Siuntinys Nr. 3 — \$ 6.20

4 sv. rūkytų lašinių

2 sv. kiaulinių taukų

2 sv. margarino

1 sv. kiaulienos mėsos

Siuntinys Nr. 5 — \$ 5.40

2 sv. rūkytų lašinių

2 sv. marmelado

1 sv. deg. kavos

1 sv. kakavos

2 sv. cukraus

1 sv. margarino

Siuntinys Nr. 6

A. 10 sv. cukraus—\$ 2.60

B. 20 sv. cukraus—\$ 4.70

Siuntinys Nr. 7

A. 10 sv. kv. miltų \$ 2.50

B. 20 sv. kv. miltų \$ 3.90

Siuntinys Nr. 10—\$ 6.40

2 sv. rūkytų lašinių

Siuntinys Nr. 19—\$ 9.95

4 sv. rūkytų lašinių

2 sv. kiaulinių taukų

2 sv. margarino

2 sv. marmelado

1 sv. deg. kavos

1 sv. šokolado

2 sv. kakavos

4½ sv. cukraus

2 gabalai tualet. muilo

Siuntinys Nr. 24—\$ 11.50

5 sv. rūkytų lašinių

3 sv. kiaulinių taukų

2 sv. margarino

1 sv. deg. kavos

2 sv. kakavos

2 sv. šokolado

2 sv. marmelado

2 sv. sūrio 40%rieb.

Siuntinys Nr. 25

E. 9 sv. kiaulinių taukų

..... \$ 5.25

C. 15 sv. k. taukų \$ 8.00

Siuntinys Nr. 94

B. 8 sv. bičių med. \$ 5.00

I. 5 sv. margarino \$ 3.70

Mūsu prekybos vedējas **Mr. J. J. RUSSELL** kalba lietuviškai ir yra krautuvėje kasdien.
TEL. LA 8621.

Kaip daromos „Nepriklausomos Lietuvos“ gegužinės

Pranešama, kad „NL“ piknikai - gegužinės vyksta kas sekmadienis farmos vaismedžių sode, apsuptame gražių miškų, Ville Lasalle, prie La Salle bulvaru - kelio, kuris eina iš Ville Lasalle į Lachine, už Golfo lauko, kaimynystėje su tuo vietos, kur buvo piknikai pernai metais.

Piknikai - popietiniai subvymai — vyksta kas sekmadienis, po pamaldų bažnyčiose, po pietų ir prasideda apie 2 va-

landą. Piknikai neįvyksta tuo atveju, jeigu lyja.

Sekmadienio atskirvėpimo vietoje yra įrengta didelė šokių aikštelė, didesnė, negu pernai.

Numatomos popietinių sub-

vimų metu programos - pasi-

linksminimai, ne tik šokiai. Subvymų metu vyksta pranešimai, kas žino ką, apie darbo pasiūlas ir paklausas. Joni-

nų piknike keli asmenys padarė pranešimus apie darbo pasiūlas ir keli asmenys gavo dar-

bą. Praėjusį sekmadienį dėl lie-
taus piknikas neįvyko. Šį sek-
madienį numatomas įdomus ateiti. Ir tt.

piknikas, nes jau keli asmenys jo laukia atvykę iš Amerikos ir kitų vietų.

Daugelis tikisi čia užmegzti pažinčių, tikėdamiesi, kurti madienį numatomas įdomus ateiti. Ir tt.

MONTREAL

ŠAUKIAMAS SPAUDOS BENDROVĖS „NEPRIKLAUSOMA LIETUVA“ AKCININKŲ SUSIRINKIMAS

Šį šeštadienį, liepos 7 d. 6 val. vakaro, 7564 Lasalle Blv., Ville Lasalle, priešais 1 Ave, kviečiamas spaudos bendrovės „Nepriklausoma Lietuva“ visuotinis metinis šerinininkų - akcininkų susirinkimas.

Dienotvarkėje Bendrovės Valdybos apyskaita, pranešimai, naujų valdymų organų rinkimai, sumanymai ir kita.

Visi akcininkai prašomi dalyvauti. Kas negalės pats susirinkime dalyvauti, gali pasi- naudoti teise ką nors iš dalyvaujančiųjų įgalioti. Tam tiks- lui kiekvienas šerinininkas gavo kvietimą, prie kurio pridėti įgaliojimai surašyti blankai.

Prašome tuos blankus užpildyti ir prisiųsti, kam žinomas įgaliojamojo adresas, jam tie- siai, o kieno adresas nežino- mas, įgaliojantis akcininkas ga- li įgaliojimus siųsti Sp. b-vės „NL“ adresu (7722 George St., Ville Lasalle, Montreal, P. Q., Canada), o bendrovė įteiks tam šerinininkui, kuriam bus adresuota. Kolektyviniai telegraminiai įgaliojimai ne- bus priimti. Be to, įgalioti ga- lima tikrai akcininką-šerinin- ką.

Yra dar neįteiktų akcijų šiems asmenims: Alb. Šiaudiniui, Petruui Papuškai, Napo- leonui Barisui, Broniui Leo- nauskui, Jonui Barišauskui, Antanui Mirskiui, Kostui Ast- ravui, Jonui Žiurinskui, Jonui Petkevičiui, Petruui Verikiui, Broniui Grikeniui, Juozui Rut- kauskui, Vincui Lasniauskui, Petruui Zabarauskui, Petruui Stauskui, Antanui Vizgirdai, Jonui Rimkevičiui ir Vytautui Kvedarui. Visi šie šerinininkai prašomi prisiųsti savo adresus, kad galima būtų išsiųsti akci- jas.

B-vės Valdyba.

LIETUVIŲ NAMŲ ŠERININKŲ SUSIRINKIMAS

Šį šeštadienį, liepos 7 dieną 4 valandą pp., 7564 Lasalle Blvd, Ville Lasalle, namely prie upės, priešais 1-ją Ave, įvyks Montrealio Lietuvių Na- mų akcininkų - šerinininkų susirinkimas, kuriame bus spren- džiami svarbūs klausimai. Pra-

ISNUOMOJAMAS

saulėtas kambarys viengun- giams arba vedusiems.
357—8 Ave, Ville Lasalle.
IKI atšaukimo.

ISNUOMOJAMAS

kambarys su teise naudotis virtuve.
5725 — 16 Ave., Apt. 6.,
Rosemount.

ISNUOMOJAMAS

kambarys Verdune su teise naudotis virtuve. Teirautis po 6 val. vakaro: 1269 Osborne Ave., Verdun.

NELAIMĖJE NETEKSI VISKO, bet

Alberto Norkeliūno

Agentūroje

MONTREAL ENTERPRISES Reg'd

už \$0.01 \$1.000.00

.01 per dieną apdraudžia Jūsų visą turtą iki \$ 1.000.

Sąžiningas patarnavimas vi sose draudimo srityse.

Agentūra atstovauja 8-as iš rimčiausių draudimo b-vių.

5637 Jeanne D'Arc Ave., Montreal 36, Que.

Telefonas: CL 2363

LANKĖSI IŠ TORONTO

Dviejų švenčių metu Mont- realy lankėsi iš Toronto p. Stasio Kneito mašina pp. Bo- nifacas Sriubiškis, Kostas Lu- košius ir Jonas Stravinskas. Jie labai apgailestavo, kad iš- tikro lietingos dienos ir jie ne- galėjo atsilankyti Montrealio gegužinėje - piknike, kur tikė- josi užmegzti dominančių juos pažinčių. Ir mums lietus padarė nuostolių. Šį sekmadi- nį tačiau tikimasi daug svečių iš Amerikos, Toronto ir kitur.

DĖL „NEPRIKLAUSOMOS LIETUVOS“ PIKNIKŲ

Pranešama, kad „NL“ pik- nikai - gegužinės vyksta kas sekmadienis farmos vaisme- džių sode, apsuptame gražių miškų, Ville Lasalle, prie La- salle bulvaru - kelio, kuris ei- na iš Ville Lasalle į Lachine, už Golfo lauko, kaimynystėje tos vietos, kur buvo piknikai pernai metais.

Piknikai - popietiniai subu- vimai — vyksta kas sekmadi- nis, po pamaldų bažnyčiose, po pietų ir prasideda apie 2 va- landą. Piknikai neįvyksta tuo atveju, jeigu lyja.

Sekmadienio atskirvėpimo vietoje yra įrengta didelė šokių aikštelė, didesnė, negu pernai.

Numatomos popietinių subu- vimų metu programos - pasi- linksminimai, ne tik šokiai.

Subvymų metu vyksta pra- nešimai, kas žino ką, apie dar- bo pasiūlas ir paklausas. Joni- nių piknike keli asmenys padarė pranešimus apie darbo pa- siūlas ir keli asmenys gavo dar- bą.

Praėjusį sekmadienį dėl lie- taus piknikas neįvyko. Šį sek- madienį numatomas įdomus piknikas, nes jau keli asmenys jo laukia atvykę iš Amerikos ir kitų vietų.

Daugelis tikisi čia užmegzti pažinčių, tikėdamiesi, kurti ateitį. Ir tt.

ŠIKURĖ LUNAPARKAS

Lasalle bulvare, Ville Lasal- ie ir Verduno riboje, įsikūrė keliaujantis lunaparkas su ka- ruselėmis, keliamaisiais ratais, cirkui ir kitokiomis prašmatny- bėmis. Vakara, sutemus, ši pasismaginimo vieta žiba gau- sybe šviesų ir publika atlieka visokius laimės ir pasismagini- mų bandymus.

MONTREALIO — TORONTO SKAUTŲ STOVYKLA.

RAŠO SKTN. J. BULOTA.

Ji įvyko, kaip buvo numaty- ta, gražiame Vandreuil saly- pusiasalių rajone nuo penkta- dienio, birželio mėn. 29 d. va- karo iki pirmadienio liepos 2 d. pavarario.

Lietuviai skautai pasinaudo- jo proga ir garbe atidarydami pirmą stovyklą dideliame Ka- nados prancūzų katalikų skau- tų išgytame tylaus ežero pa- krantės parke. Jie buvo lyg pir- mos šio parko kregždės, susū- kę lizdelius šalyje, kur neužil- go bus tautinė Kanados skau- tų Jamborė ir kur vėlesnė atei- ty šis gražusis, Zarasų kraštą primenąs, kampelis priglaus- tielūs. Jie taip pat pirmieji pri- pratino ošiančią girelę ir prie- lietuvišku melodijos garsu.

Dabar, kai viskas taip greit- jau praėjo, norėtusi pasidalinti stovyklos fotografiją — prisimi- nimu ir su maloniaisiais „N. L.“ skaitytojais. Bet kaip gi- trumpai ir aiškiai būtų galima visa tai aprašyti, kai ausyse te- beskamba šimtai švelniausių mo aplinkoj, bet šis Kanados tautinių bei skautų tradicinių lietuvių skautų trumpas sulė- dainėlių aidų, kai tēbemataikimas man pasirodė pernelyg laužo nušviestas skaitlingas ty ypatingas — dėmesio vartas

NAUJI MONTREALIEČIAI

Šiomis dienomis iš Anglijos pas dr. p. Drevinskienę atvy- ko Apolionija Blažytė, o iš Belgijos, Briuselio, atvyko Vl. Lipinis su žmona.

Sveikiname naujuosius mont- realiečius ir linkime jiems čia galimai geriau įsikurti.

„NL“ ADMINISTRACIJA ATSPRASO.

Per klaidą, bespausdinant adresus, kelios prenumerato- rių pavardės buvo praleistos ir tuo būdu susitrukdė laikraščio gavimas. Tai palietė kelis pre- numeratorius, užsiskiusius laik- raštį per mūsų platintoją p. E. Gumbelevičių, Hamiltone.

Gerbiamų prenumeratorių ir gerbiamo platintojo atsipra- šome už šią nemalonį klaidą.

„NL“ Adm.

„TĖVIŠKĖS ŽIBURIAMS“

Ačiū už „tėvišką pamoky- mą“, o kai dėl parapijų, tai nėra prasmės ginčytis, nors „T. Ž.“ to tikrai nori ir laukia. Mū- sų pareiškimas yra šis:

Parapijų reikalų nei „NL“, nei „TŽ“ nespręs ir neišspręs. Parapijų ir bažnyčių reikalas yra Montrealio Arkivyskupo žinioje ir jo kompetencijoje. Arkivyskupo kuria ir pasakys ir padarys taip, kaip ji ras rei- kalinga ir naudinga.

Galime pakartoti, kad, žiū- rint lietuvių akimis, būtų skriauda, jeigu senoji lietuvių bažnyčia — Šv. Kazimiero bū- tų paimta ir kam nors kitam perduota. Šv. Kazimiero baž- nyčia yra senųjų Montrealio lietuvių darbu ir pasiaukojimu pastatyta, ir būtų logiška, kad ji turėtų visas parapijų teises. Naujoji — Aušros Vartų — pa- rapija įsteigta Arkivyskupo valia ir jai patys parapijiečiai galės pastatyti bažnyčią. „T. Ž.“ korespondentams ir šios bažnyčios neteks nei statyti, nei pasiseks sugriauti.

Apgailestaujame, kad „TŽ“ kursto seniau ir naujai atvy- kusių lietuvių vienu kitiems nesantaiką. Mums visi lietu- viai, ir senieji ir naujieji, ly- giai brangūs. Kad naujieji ateiviai mažiau turi pinigų ir turtų, ne jų kaltė, bet kad se- nieji lietuviai gražiai prisigy- nevę, mes tikrai džiaugiamės.

TORONTO

PADEKA UZ GRAŽIĄ RINKLIAVĄ.

Birželio 24 d. Toronte, prie lietuvių bažnyčios, buvo ren- kamos aukos Mažosios Lietu- vos lietuviams sušelpiti ir jų organizacijoms paremti.

Šiomet Joninių diena pasitai- kė labai graži, tai ir aukų rin- kimas praėjo sklandžiai: per dvi aukų rinkimo valandas su- rinkta 188 dol. 15 ct. M. L. B. D-jos Toronto skyrius nuošir- džiai dėkoja gerasirdžiams tau- tiečiams už taip gausiai sudė- tas aukas.

Taip pat dėkojame talkinin- kavusiems aukų rinkime asme- nimis: p-lėms O. Bitaitėi, I. Endrinaitei, M. Žvilūtei, po- niai Gr. Lelienei ir pp. Abro- maičiui, A. Kuolui ir G. Šer- nui.

Maloni padėka gerb. Toron- to liet. par. klebonui kun. P. Ažubaliui už pritarimą ir pa- galbą šiai rinkliavai pravesti.

M. L. B. D. TORONTO sk.

Valdyba.

MŪSŲ TAUTIEČIAI KURIASI

Prieš kurį laiką žemės skly- pus nusipirko B. Pavilionis Willowdale, netoli Toronto ir Bronius Lionginas North York priemiestyje. Juodu per paly- ginamai trumpą laiką savo jė- gomis pasistatė namus ir dabar juose jau gyvena su savo šei- mamis. Taip pat North York priemiestyje nuosavuose na- muose apsigyveno Simonas

Andriekus su šeima. Šis nau- jakuris neseniai nukentėjo eis- mo nelaimėje. Jam automašina sulaužė koją. Geriausios sėk- mės mūsų naujakuriams!

Jonas J. Juškaitis.

3.000 DOL. UŽ ILGALIEŽŲ VAVIMĄ

Ponia F. Merlina šiomis die- nomis Ontario Aukštojo Teis- mo buvo rasta kalta apšmeižu- si statybos kontraktorių C. Swinburne ir nubausta sumokėti jam tris tūkstančius dolerių, bei padengti teismo išlaidas. Nubaustoji kelių asmenų ak- yvaizdoje buvo išsitarusi, kad jieškovas esąs nesąžiningas ir pasisavinęs jos pinigų. Teis- me jai nepasisekė tų teigimų įrodyti. Priešingai, paaiškėjo, kad jos sumokėti pinigai bu- vo panaudoti jos užsakyto sta- tybos vykdymui. J. J. J.

NETIKSLI ŽINIA

25-tame „NL“ nr., rašant apie p. A. Paulaičio magistro laipsnio gavimą, V. B. žinioje padaryta netikslumų. Faktinai p. Paulaičiui kurso nereikėjo kartoti, nes jis visus egzaminus yra išlaikęs. Be magistro laips- nio kursų jis yra išlaikęs dar keturius „graduate courses“ daktaratui. Kai dėl disertaci- jos, tai pernai dėl profesorių nuomonių skirtumų savo te- mą p. Paulaitis pakeitė ir ji šiais metais buvo priimta.

Imigracijos (darbo, buto garantijų sudarymas), nuosa- vybės perleidimo, paskolų parūpinimo, palikimų, pi- lietybės ir kiti reikalai. — Atstovavimas teismuose ir įstaigose. — Dokumentų patvirtinti vertimai ir nuora- šai. — Visokeriopos informacijos. — Gynimas lietuvių interesų Kanadoje ir kitose valstybėse atliekamas pri- tyrusių teisininkų ir kalbininkų, studijavusių Amerikos ir Europos universitetuose.

JONAS J. JUŠKAITIS

TEISINĖS - KALBINĖS PAGALBOS BIURAS

907 Dundas St. W., Toronto, Ont., Canada, Tel. PL 4880

įvykis, kuris reiktų nuodugnai patyrinti ir kiekvienam tėvy- nės mylinčiam lietuviui įsidė- mėti.

Mes lietuviai turime vienin- teles pasaulyje tokias sąlygas šlietis prie Kanados prancūzų katalikų skautų ir pasinaudoti jų ypatinga materialine paslau- ga, kurią atrodė ribų nematy- ti ir tepriklausu nuo mūsų pa- čių sugebėjimo išnaudojant su- sidariusią padėtį ir dar ypatin- gai Quebec'o provincijoje. Stovyklai vietą — palapines, viso kerpiopos susisiekimo ir kitas Kanados katalikų skautų pa- slaugas ir mums simpatijas, tad didelis jiems ačiū, o mes ir toliau budėkime!

Mes, Kanados skautukai, nors dar labai jauni neo-kan- diečiai, sugebėjome surinkti di- desnį skautų vienetą į krūvą ir pilniausioj tautiškumo lais- vėj pasireikšti — tik čia Kana- doje ir pasaulio lietuvių skautų laikraštis „Skautų Aidas“ at- gimė ir tęsia — neleidžia už- gęsti lietuvių skautų ugnelei.

Viskas priklauso nuo mūsų pačių darbo, susiklausymo, pa- gelbos ir paramos, kad susila- gus nedelsiamo ir nenuilstamo Kanados lietuvių skautų pro- greso kaip kokybės taip ir kie- kybės.

Tiesiog nuostabu pažiūrėti, kad keliolika pasiryžėlių, nu- traukę valandėlę nuo darbo, įstengė suorganizuoti ir subur- ti pasilavininti bei atsiliegti didelių jaunimo būrėlių. Toron- to skautai atvairavę per nak- tį net keturias pilnas gėrybių ir gražių sesučių mašinas ir be- miego, su dideliu atsidavimu versmas ir tvarką atstatyta.

stoją į stovyklos įrengimo, ruo- šos ir lavinimo sėkmingą dar- bą.

Visiškai netikiu, kai yra tvir- tinama, kad lietuviai nieko ne- gali geresnio nuveikti, kaip pa- sibarti ir tt., kai matai šalia vienas kito beturįsiančius toron- tiečius ir montrealiečius vilkiu- kus ir skautukus, seses vyres- nes skaites ir skautininkes, skautus vyčius ir jūros skautus ir skautus bei gražų būrėlį se- nų ir naujų iškeptų skautininkų — visus juos bedainuojan- čius ir bealsuojančius bendra skautybės ir tėvynės meile. Aš džiaugiuosi ir šypsauis gražiais prisiminimais bei širdyje lin- ku šiems pasiryžėjams ištver- mės.

Nežiūrint pasitaikiusio malo- naus lietučio, mūsų skautukų tėveliai, draugai bei prijau- caintieji atsilankė į stovyklą didelių būrių ir visokiųjų priemonėmis ir gražiai prisidė- jo prie neužsibaigiančių dainų, laužo, pokštų ir tt., pridudami skautams moralinės paskirties bei vliūjų ateiviai. Jiems nuo- širdžiausiai ačiū ir linkėjimai priartėti prie skautų ar įstoti į jų eiles.

Pabaiga sekančiame numeryje.

DAUG NORINCIŲ ATVYK TI Į KANADĄ

Gauta žinių, kad į Kanadą norėtų atvykti visi Belgijos kasyklose dirbą lietuviai. De- damos pastangos juos čia per- gabenti.

pasiliko dirbti Anglijosbendro vės personalas.

— Siame likviduotas per- sonalas.